

EUROPOS SAJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

**Briuselis, 2020 m. gruodžio 16 d.
(OR. en)**

**2017/0332 (COD)
LEX 2034**

PE-CONS 53/20

**ENV 733
SAN 417
CONSOM 195
CODEC 1190**

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA DĖL ŽMONĖMS VARTOTI SKIRTO VANDENS KOKYBĖS (NAUJA REDAKCIJA)

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
DIREKTYVA (ES) 2020/...**

2020 m. gruodžio 16 d.

dėl žmonėms vartoti skirto vandens kokybės (nauja redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros³,

¹ OL C 367, 2018 10 10, p. 107.

² OL C 361, 2018 10 5, p. 46.

³ 2019 m. kovo 28 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2020 m. spalio 23 d. per pirmąjį svarstymą priimta Tarybos pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). ... m. ... d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

kadangi:

- (1) Tarybos direktyva 98/83/EB¹ buvo keletą kartų iš esmės keičiama². Kadangi tą direktyvą reikia keisti dar kartą, dėl aiškumo ji turėtų būti išdėstyta nauja redakcija;
- (2) Direktyva 98/83/EB nustatyta teisinė sistema, kuria siekiama apsaugoti žmonių sveikatą nuo neigiamo poveikio, kylančio dėl bet kokio žmonėms vartoti skirtos vandens užterštumo, užtikrinant, kad tas vanduo būtų sveikas ir švarus. Šia direktyva turėtų būti siekiama to paties tikslo ir vadovaujantis ja Sąjungoje turėtų būti visiems pagerinta prieiga prie tokio vandens. Tuo tikslu Sąjungos lygmeniu būtina nustatyti minimaliuosius reikalavimus, kuriuos turėtų atitikti tam tikslui skirtas vanduo. Valstybės narės turėtų imtis būtinų priemonių užtikrinti, kad žmonėms vartoti skirtame vandenyje nebūtų jokių mikroorganizmų bei parazitų ir jokių medžiagų, kurios dėl savo kiekių ar koncentracijų tam tikrais atvejais kelia potencialų pavojų žmonių sveikatai, ir kad tas vanduo atitiktų tuos minimaliuosius reikalavimus;

¹ 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos direktyva 98/83/EB dėl žmonių vartoti skirtos vandens kokybės (OL L 330, 1998 12 5, p. 32).

² Žr. VI priedo A dalį.

- (3) į šios direktyvos taikymo sritį būtina neįtraukti natūralaus mineralinio vandens ir vandens, kuris yra vaistas, nes tokių rūšių vandeniui taikomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/54/EB¹ ir 2001/83/EB². Tačiau Direktyva 2009/54/EB apima tiek natūralų mineralinį vandenį, tiek šaltinio vandenį, o ši direktyva turėtų būti netaikoma tik natūraliam mineraliniam vandeniui. Remiantis Direktyvos 2009/54/EB 9 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa, šaltinio vanduo turėtų atitikti šią direktyvą, o mikrobiologinių reikalavimų atžvilgiu šaltinio vanduo turėtų atitikti Direktyvą 2009/54/EB. Į butelius ar kitas talpyklas išpilstytas žmonėms vartoti skirtas vanduo, skirtas pardavimui ar naudojamas maistui gaminti, ruošti ar apdoroti, turėtų iš principo ir toliau atitikti šią direktyvą iki atitikties vietos, t. y. čiaupo, ir nuo tos vietos jis turėtų būti laikomas maistu, kurį žmogus nurys arba pagrįstai tikimasi, kad nurys, laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002³.

¹ 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/54/EB dėl natūralaus mineralinio vandens eksploatavimo ir pateikimo į rinką (OL L 164, 2009 6 26, p. 45).

² 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67).

³ 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

Be to, maisto tvarkymo subjektams, kurie turi nuosavą vandens šaltinį ir jį naudoja konkrečioms savo verslo tikslams, ši direktyva turėtų būti netaikoma, jei jie vykdo atitinkamas pareigas, visų pirma susijusias su pavojaus analizės ir svarbiųjų valdymo taškų principais bei taisomaisiais veiksmais pagal atitinkamus Sąjungos teisės aktus maisto srityje. Maisto tvarkymo subjektai, kurie turi savo vandens šaltinį ir vykdo veiklą kaip vandens tiekėjai, turėtų laikytis šios direktyvos kaip bet kurie kiti vandens tiekėjai;

- (4) pasibaigus Europos piliečių iniciatyvai dėl teisės į vandenį („Right2Water initiative“ – teisės į vandenį iniciatyva), Komisija surengė Sąjungos masto viešą konsultaciją ir atliko Direktyvos 98/83/EB įvertinimą pagal Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programą (REFIT). Atlikus šiuos veiksmus tapo aišku, kad tam tikros tos direktyvos nuostatos turi būti atnaujintos. Įvardytos keturios sritys, kuriose yra ką tobulinti: kokybinių parametrų verčių sąrašas, ribotas rizika grindžiamo požiūrio taikymas, netikslios nuostatos dėl vartotojų informavimo ir su žmonėms vartoti skirtu vandeniu besiliečiančių medžiagų vertinimo sistemų skirtumai ir dėl tokių skirtumų daromas poveikis žmonių sveikatai. Be to, teisės į vandenį iniciatyvoje kaip atskira problema įvardytas faktas, kad dalis gyventojų, ypač marginalizuotos grupės, neturi prieigos prie žmonėms vartoti skirto vandens, o suteikti tokią prieigą yra įsipareigojimas pagal Jungtinių Tautų darnaus vystymosi darbotvarkės iki 2030 m. darnaus vystymosi tikslų (DVT) šeštąjį tikslą.

Paskutinė įvardyta problema – nepakankamas bendras informuotumas apie vandens nuotėkius, kurie atsiranda dėl nepakankamo investavimo į vandens infrastruktūros techninę priežiūrą ir atnaujinimą; tai akcentuota ir 2017 m. liepos 5 d. Europos Audito Rūmų specialiojoje ataskaitoje Nr. 12/2017 „Geriamojo vandens direktyvos įgyvendinimas: vandens kokybė ir prieiga prie vandens Bulgarijoje, Vengrijoje ir Rumunijoje pagerėjo, tačiau šioje srityje išlieka dideli investavimo poreikiai“;

- (5) 2017 m. Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO) Europos regioninis biuras atliko išsamią Direktyvoje 98/83/EB pateikto parametru ir parametru verčių sąrašo peržiūrą siekdamas išsiaiškinti, ar reikia tą sąrašą pritaikyti atsižvelgiant į technikos ir mokslo pažangą. Atsižvelgiant į tos peržiūros rezultatus turėtų būti kontroliuojami žarniniai patogenai bei *Legionella* bakterijos ir į sąrašą turėtų būti įtraukti dar šeši cheminiai parametrai arba parametru grupės. Atsižvelgiant į kitas naujausias mokslines nuomones ir atsargumo principą, turėtų būti nustatytos keturių iš šešių naujų parametru ar parametru grupių vertės, kurios būtų dar griežtesnės nei pasiūlytos PSO, bet kurias įmanoma užtikrinti. Vieno iš naujų parametru atveju turėtų būti sumažintas tipinių medžiagų skaičius ir pritaikyta vertė. Chromo vertės PSO dar nebaigė peržiūrėti, todėl prieš tai vertei tampant griežtesne turėtų būti taikomas 15 metų pereinamasis laikotarpis. Be to, PSO rekomendavo, kad trijų tipinių endokrininę sistemą ardančių medžiagų toliau nurodytos vertės gali būti taikomos vertinant endokrininę sistemą ardančių medžiagų pasitaikymo vandenyje ir, prireikus, vandens išvalymo nuo tų medžiagų veiksmingumą: 0,1 µg/l vertė bisfenolio A atveju, 0,3 µg/l vertė nonilfenolio atveju ir 1 ng/l vertė beta-estradiolio atveju.

Vis dėlto, remiantis 2015 m. Europos maisto saugos tarnybos (EFSA) nuomone, nuspręsta, kad iš tų trijų medžiagų į šios direktyvos taikymo sritį turėtų būti įtrauktas tik bisfenolis A, nustatant 2,5 µg/l jo poveikiu sveikatai pagrįstą parametro vertę. Be to, nonilfenolis ir beta-estradiolis turėtų būti įtraukti į stebėjimo sąrašą, kurį remiantis šia direktyva turi sudaryti Komisija;

- (6) kalbant apie šviną, PSO rekomendavo laikytis dabartinės šio parametro vertės, tačiau pažymėjo, kad koncentracijos vertės turėtų būti kiek įmanoma žemesnės. Todėl turėtų būti numatyta galimybė dabartinę 10 µg/l vertę taikyti dar 15 metų po šios direktyvos įsigaliojimo dienos. Ne vėliau kaip pasibaigus šiam pereinamajam laikotarpiui turėtų būti nustatyta 5 µg/l švino parametro vertė. Be to, kadangi esantys švino vamzdžiai gyvenamuosiuose namuose ir pastatuose yra įsisenėjusi problema, o valstybės narės ne visada turi būtinus įgaliojimus įpareigoti tuos vamzdžius pakeisti, 5,0 µg/l vertė turėtų likti siektina verte, kiek tai susiję su pareigomis dėl pastatų vidaus vandentiekio sistemų. Vis dėlto visoms naujoms medžiagoms, kurios liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu, nepriklausomai nuo to, ar jos bus naudojamos vandens tiekimo ar pastatų vidaus vandentiekio sistemose, ir kurias bus leidžiama naudoti pagal šią direktyvą, iš čiaupo tekančiame vandenyje turėtų būti taikoma 5,0 µg/l vertė;

- (7) siekiant išsklaidyti didėjančią visuomenės susirūpinimą dėl per žmonėms vartoti skirtą vandenį atsirandančių medžiagų, pavyzdžiui, endokrininę sistemą ardančių medžiagų, vaistų ir mikroplastikų, daromo poveikio žmonių sveikatai ir spręsti su tiekimo grandinėje atsirandančiomis naujomis medžiagomis susijusias problemas, šia direktyva turėtų būti nustatytas stebėjimo sąrašo mechanizmas. Stebėjimo sąrašo mechanizmas padės dinamiškai ir lanksčiai reaguoti į didėjančią susirūpinimą. Jis taip pat sudarys sąlygas atsižvelgti į naujas žinias apie tų atsirandančių medžiagų poveikį žmonių sveikatai ir į naujas žinias apie tinkamiausius stebėsenos požiūrius ir metodikas. Šis žmonėms vartoti skirtą vandenį stebėjimo sąrašo mechanizmas yra dalis atsako į įvairių aktualių sričių Sąjungos politiką, kaip nustatyta 2019 m. kovo 11 d. Komisijos komunikate „Europos Sąjungos strateginis požiūris į vaistus aplinkoje“, 2018 m. lapkričio 7 d. Komisijos komunikate „Visapusiškos ES politikos dėl endokrininę sistemą ardančių medžiagų kūrimas“ ir 2019 m. birželio 26 d. Tarybos išvadose „Siekiant Sąjungos tvarios cheminių medžiagų politikos strategijos“;
- (8) PSO taip pat rekomendavo sušvelninti trijų parametrv vertes, o penkis parametrus išbraukti iš Direktyvoje 98/83/EB nustatytų parametrv ir parametrv verčių sąrašo. Tačiau ne visi iš šių pakeitimų laikomi būtiniais, nes Komisijos direktyva (ES) 2015/1787¹ nustatytas rizika grindžiamas požiūris leidžia vandens tiekėjams tam tikromis sąlygomis išbraukti parametrv iš stebėtinų parametrv sąrašo. Vandens ruošimo technologijos, reikalingos šioms parametrv vertėms užtikrinti, jau įdiegtos;

¹ 2015 m. spalio 6 d. Komisijos direktyva (ES) 2015/1787, kuria iš dalies keičiami Tarybos direktyvos 98/83/EB dėl žmonėms vartoti skirtą vandens kokybės II ir III priedai (OL L 260, 2015 10 7, p. 6).

- (9) šioje direktyvoje nustatytos parametrų vertės yra pagrįstos turimomis mokslo žiniomis bei atsargumo principu ir jos pasirinktos siekiant užtikrinti, kad žmonėms vartoti skirtą vandenį būtų galima vartoti saugiai visą gyvenimą, tokiu būdu užtikrinant aukštą sveikatos apsaugos lygį;
- (10) turėtų būti nustatyta pusiausvyra, kad būtų išvengta tiek mikrobinės taršos, tiek cheminių medžiagų rizikos ir, siekiant šio tikslo bei atsižvelgiant į būsimą parametrų verčių peržiūrą, žmonėms vartoti skirtam vandeniui taikomų parametrų vertės turėtų būti nustatomos remiantis visuomenės sveikatos interesais ir rizikos įvertinimo metodu;
- (11) indikatoriniai parametrai neturi tiesioginio poveikio visuomenės sveikatai. Tačiau jie yra svarbūs kaip žmonėms vartoti skirto vandens gamybos ir paskirstymo įrenginių veikimo bei vandens kokybės vertinimo priemonės. Tokie parametrai gali padėti nustatyti vandens ruošimo trūkumus ir atlieka svarbų vaidmenį didinant ir išlaikant vartotojų pasitikėjimą vandens kokybe. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti tų parametrų stebėseną;
- (12) jeigu būtina žmonių sveikatai valstybių narių teritorijose apsaugoti, turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės, remdamosi atsargumo principu, nustatytų papildomų į I priedą neįtrauktų parametrų vertes;

- (13) saugus žmonėms vartoti skirtas vanduo reiškia, kad jame ne tik nėra kenksmingų mikroorganizmų ir medžiagų, bet ir kad jame yra tam tikrų natūralių mineralinių medžiagų ir būtinųjų elementų kiekių, atsižvelgiant į tai, kad ilgalaikis demineralizuoto vandens arba vandens, kuriame yra labai mažai tokių būtinųjų elementų kaip kalcis ir magnis, vartojimas gali kelti pavojų žmonių sveikatai. Tam tikri tokių mineralinių medžiagų kiekiai taip pat yra ypač svarbūs siekiant užtikrinti, kad žmonėms vartoti skirtas vanduo nebūtų agresyvus ar korozinis ir būtų pagerintas tokio vandens skonis. Pagal vietos sąlygas galėtų būti svarstoma galimybė nustatyti minimaliąsias tokių mineralinių medžiagų koncentracijas minkštintame arba demineralizuotame vandenyje;
- (14) Direktyvoje 98/83/EB labai ribotai atsižvelgta į prevencinį saugos planavimą ir rizika grindžiamus elementus. Pirmieji rizika grindžiamo požiūrio elementai nustatyti 2015 m. Direktyvoje (ES) 2015/1787, kuria leidžiama valstybėms narėms nukrypti nuo jų nustatytų stebėsenos programų, su sąlyga, kad atliekami patikimi rizikos vertinimai, kurie galėtų būti grindžiami PSO geriamojo vandens kokybės gairėmis (toliau – PSO gairės). PSO gairės, kuriose išdėstytas vadinamasis Vandens saugos plano požiūris, be kita ko, taikomas mažoms bendruomenėms, ir standartas EN 15975-2 dėl geriamojo vandens tiekimo saugumo yra tarptautiniu lygmeniu pripažinti principai, kuriais grindžiama žmonėms vartoti skirtos vandens gamyba, paskirstymas, stebėsenos ir parametrų analizė. Tie pirmieji rizika grindžiamo požiūrio elementai turėtų būti išlaikyti ir šioje direktyvoje;

- (15) siekiant užtikrinti, kad Direktyvoje (ES) 2015/1787 nustatyti rizika grindžiamo požūrio elementai neapsiribotų tik stebėsenos aspektais, jie būtų orientuoti į laiką ir išteklius atitinkamos rizikos ir ekonomiškai efektyvių į šaltinį orientuotų priemonių atžvilgiu, bei siekiant išvengti analizės darbo ir pastangų švaistymo nereikšmingiems klausimams, tikslinga nustatyti išsamų rizika grindžiamą požiūrį į vandens saugą, kuris apimtų visą tiekimo grandinę – nuo vandens baseino, vandens gavybos, ruošimo, laikymo ir paskirstymo iki atitikties vietos. Tas požiūris turėtų būti grindžiamas įgytomis žiniomis ir veiksmams, įgyvendintais pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB¹, ir juo turėtų būti veiksmingiau atsižvelgiama į klimato kaitos poveikį vandens ištekliams. Tą rizika grindžiamą požiūrį turėtų sudaryti trys komponentai. Pirma, su vandens gavybos vietoms skirtais vandens baseiniais susijusių pavojų vertinimas (toliau – žmonėms vartoti skirto vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų rizikos vertinimas ir rizikos valdymas) vadovaujantis PSO gairėmis ir Vandens saugos plano vadovu. Antra, galimybė vandens tiekėjui pritaikyti stebėseną atsižvelgiant į pagrindines rizikos rūšis ir imtis būtinų priemonių siekiant valdyti tiekimo grandinėje nuo vandens gavybos, ruošimo, laikymo ir paskirstymo nustatytą riziką (toliau – vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimas ir rizikos valdymas). Trečia, potencialios rizikos, kurią kelia pastatų vidaus vandentiekio sistemos, pavyzdžiui, susijusios su *Legionella* bakterijomis ar švinu, vertinimas (toliau – pastatų vidaus vandentiekio sistemos rizikos vertinimas), ypač daug dėmesio skiriant prioritetinėms patalpoms. Tie vertinimai turėtų būti reguliariai peržiūrimi, *inter alia*, reaguojant į grėsmes, kylančias dėl su klimatu susijusių ekstremalių oro sąlygų, žinomus žmogaus veiklos vandens gavybos vietoje pokyčius ar su šaltiniu susijusius incidentus. Taikant rizika grindžiamą požiūrį turėtų būti užtikrintas nuolatinis kompetentingų institucijų ir vandens tiekėjų keitimasis informacija;

¹ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

- (16) siekiant sumažinti galimą administracinę naštą vandens tiekėjams, kurie vidutiniškai tiekia 10–100 m³ vandens per dieną arba vandeniui aprūpina 50–500 žmonių, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė leisti tiems vandens tiekėjams neatlikti vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimo, su sąlyga, kad atliekama reguliari stebėseną pagal šią direktyvą. Išimties tvarka rizika grindžiamas požiūris turėtų būti pritaikytas prie konkrečių apribojimų, taikomų jūriniais laivams, kuriuose gėlinamas vanduo ir kuriais vežami keleiviai. Su Sąjungos vėliava plaukiojantys jūriniai laivai, plaukiodami tarptautiniuose vandenyse, laikosi tarptautinės reglamentavimo sistemos. Turėtų būti užtikrinta, kad pirmenybė būtų teikiama galiojančioms tarptautinėms taisyklėms arba tarptautiniu mastu pripažintiems standartams, pavyzdžiui, Jungtinių Valstijų visuomenės sveikatos departamento parengtai laivų sanitarijos programai, kurie yra išsamesni, griežtesni ir taikomi tarptautiniuose vandenyse plaukiojantiems laivams;
- (17) vandens gamybos vietoms skirtų vandens baseinų rizikos vertinimas ir rizikos valdymas turėtų būti vykdomi laikantis holistinio požiūrio ir turėtų būti orientuoti į siekį mažinti žmonėms vartoti skirto vandens gamybai reikalingą ruošimo lygį, pavyzdžiui, mažinant veiksnius, dėl kurių užteršiami vandens telkiniai, iš kurių gaunamas žmonėms vartoti skirtas vanduo, arba mažinant tokių telkinių taršos riziką. Tuo tikslu valstybės narės turėtų apibūdinti vandens gamybos vietų vandens baseinus, taip pat nustatyti pavojus ir pavojingus įvykius, dėl kurių galėtų pablogėti vandens kokybė, pavyzdžiui, galimus taršos šaltinius, susijusius su tais vandens baseiniais.

Kai tai būtina siekiant nustatyti pavojus, valstybės narės turėtų vykdyti teršalų, kuriuos jos laiko reikšmingais, pavyzdžiui, nitratų, pesticidų ar vaistinių preparatų, nustatytų pagal Direktyvą 2000/60/EB, arba dėl jų natūralaus buvimo vandens gavybos vietoje, pavyzdžiui, arseno atveju, arba dėl vandens tiekėjų pateiktos informacijos, pavyzdžiui, apie staigų konkretaus parametro koncentracijos padidėjimą neapdorotame vandenyje, stebėseną. Kai žmonėms vartoti skirtam vandeniui naudojami paviršiniai vandenys, valstybės narės, atlikdamos rizikos vertinimą, turėtų ypač daug dėmesio skirti mikroplastikams ir endokrininę sistemą ardančioms medžiagoms, pavyzdžiui, nonilfenoliui ir beta estradioliui, ir prireikus turėtų reikalauti, kad vandens tiekėjai taip pat stebėtų ir, prireikus, imtųsi veiksmų tų ir kitų parametru, kurie įtraukti į stebėjimo sąrašą, atžvilgiu, jei manoma, kad jie kelia potencialų pavojų žmonių sveikatai. Remiantis vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų rizikos vertinimu, turėtų būti imtasi valdymo priemonių siekiant užkirsti kelią nustatytai rizikai arba ją kontroliuoti, kad būtų užtikrinta žmonėms vartoti skirtos vandens kokybė. Jei valstybė narė, remdamasi nustatytais pavojais ir pavojingais įvykiais, nustato, kad vandens gavybos vietoms skirtuose vandens baseinuose tam tikro parametro nėra, pavyzdžiui, dėl to, kad medžiagos niekada nepasitaiko požeminio vandens telkiniuose arba paviršinio vandens telkiniuose, valstybė narė turėtų informuoti atitinkamus vandens tiekėjus ir turėtų galėti leisti jiems sumažinti to parametro stebėsenos vykdymo dažnumą arba išbraukti tą parametru iš stebėtinų parametru sąrašo neatliekant vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimo;

- (18) Direktyva 2000/60/EB reikalaujama, kad valstybės narė nustatytų vandens telkinius, naudojamus žmonėms vartoti skirtam vandeniui išgauti, vykdyti jų stebėseną ir imtis būtinų priemonių, padedančių išvengti jų kokybės prastėjimo, kad ruošiant vandenį, kuris būtų tinkamas vartoti žmonėms, jį reikėtų mažiau valyti. Siekdamos išvengti pareigų dubliavimosi, valstybės narės, nustatydamos pavojus ir pavojingus įvykius, turėtų naudotis turimais stebėsenos, atliktos pagal Direktyvos 2000/60/EB 7 ir 8 straipsnius ar kitus susijusius Sąjungos teisės aktus, rezultatais, būdingais jų vandens baseinams. Vis dėlto tais atvejais, kai tokių stebėsenos duomenų neturima, galėtų būti vykdoma atitinkamų parametrų, medžiagų ar teršalų stebėseną siekiant padėti apibūdinti vandens baseinus ir įvertinti potencialią riziką. Tokia stebėseną turėtų būti vykdoma atsižvelgiant į vietos aplinkybes ir taršos šaltinius;

- (19) šioje direktyvoje nustatytų parametrų verčių, kurios naudojamos žmonėms vartoti skirto vandens kokybės įvertinimo tikslais, būtina laikytis toje vietoje, kurioje vanduo teka iš vandentiekio čiaupų, paprastai naudojamų žmonėms vartoti skirtam vandeniui. Tačiau žmonėms vartoti skirto vandens kokybei įtakos gali turėti pastatų vidaus vandentiekio sistemos. PSO pažymi, kad Sąjungoje iš visų vandeniui plintančių patogenų daugiausia sveikatos problemų kelia *Legionella* bakterijos. Jos plinta per šilto vandens sistemas, o jomis užsikrečiama įkvepiant, pavyzdžiui, prausiantis duše. Taigi jos akivaizdžiai susijusios su pastatų vidaus vandentiekio sistemomis. Kadangi vienašalė pareiga dėl šio patogeno vykdyti visų privačių ar viešų patalpų stebėseną pareikalautų nepagrįstai didelių išlaidų, tinkamesnis šios problemos sprendimas būtų vidaus vandentiekio sistemų rizikos vertinimas. Be to, atliekant tokį rizikos vertinimą reikėtų atsižvelgti į potencialią riziką, kurią kelia su žmonėms vartoti skirtu vandeniui besiliečiantys gaminiai ir medžiagos. Todėl, vykdant vidaus paskirstymo sistemų rizikos vertinimą, didžiausias dėmesys, *inter alia*, turėtų būti teikiamas valstybių narių nustatytų prioritetinių patalpų, pavyzdžiui, ligoninių, sveikatos priežiūros įstaigų, senelių globos namų, vaikų priežiūros įstaigų, mokyklų, švietimo įstaigų, pastatų, kuriuose teikiamos apgyvendinimo paslaugos, restoranų, barų, sporto ir prekybos centrų, laisvalaikio, pramogų ir parodų rengimo vietų, bausmių atlikimo įstaigų ir stovyklaviečių, stebėsenai, ir rizikos, kurią kelia pastatų vidaus vandentiekio sistemos ir kuri yra susijusi su gaminiiais ir medžiagomis, vertinimui. Remdamosi to rizikos vertinimo rezultatais valstybės narės turėtų imtis visų būtinų priemonių užtikrinti, *inter alia*, kad būtų įdiegtos PSO gairės atitinkančios tinkamos kontrolės ir valdymo priemonės, pavyzdžiui, protrūkių atvejams, ir kad žmonių sveikatai pavojaus nekeltų į vandenį išsiskiriančios statybos produktų medžiagos;

- (20) Direktyvos 98/83/EB nuostatomis dėl vandens ruošimo, įrenginių ir medžiagų kokybės užtikrinimo nepavyko pasiekti, kad gaminiams, kurie liečiasi su žmonėmis vartoti skirtu vandeniu, būtų taikomi vienodi higienos reikalavimai. Todėl toliau taikomos nacionalinės gaminių tvirtinimo sistemos, kurių reikalavimai valstybėse narėse skiriasi. Dėl šios priežasties gamintojams sudėtinga ir brangu parduoti savo gaminius visoje Sąjungoje ir tai brangiai kainuoja pačioms valstybėms narėms. Be to, dėl to vartotojams ir vandens tiekėjams sunku sužinoti, ar gaminiai atitinka sveikatos reikalavimus. Šioje direktyvoje nustatius suderintus minimaliuosius reikalavimus, taikomus su žmonėmis vartoti skirtu vandeniu besiliečiančioms medžiagoms, bus prisidėta prie vienodo sveikatos apsaugos lygio užtikrinimo visoje Sąjungoje ir geresnio vidaus rinkos veikimo. Be to, Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2019/1020¹ nustatytas bendras Sąjungos masto gaminių rinkos priežiūros mechanizmas, kuriuo siekiama užtikrinti, kad Sąjungos rinkai būtų tiekiami tik tie gaminiai, kurie atitinka reikalavimus, kuriais užtikrinamas aukštas visuomenės interesų kaip antai sveikatos apsaugos ir saugos apskritai, sveikatos ir saugos darbo vietoje, vartotojų apsaugos, aplinkos apsaugos ir visuomenės saugumo, apsaugos lygis. Tame reglamente nustatyta, kad jei bus priimti nauji Sąjungos derinamieji teisės aktai, juose taip pat turės būti nurodyta, ar Reglamentas (ES) 2019/1020 taikomas ir tiems teisės aktams. Siekiant užtikrinti, kad būtų galima imtis tinkamų rinkos priežiūros priemonių dėl gaminių, kuriems dar netaikomas Reglamentas (ES) 2019/1020, tačiau kuriems bus daromas poveikis šia direktyva, tikslinga numatyti, kad tas reglamentas būtų taikomas tiems gaminiams;

¹ 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1020 dėl rinkos priežiūros ir gaminių atitikties, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2004/42/EB ir reglamentai (EB) Nr. 765/2008 ir (ES) Nr. 305/2011 (OL L 169, 2019 6 25, p. 1).

- (21) medžiagų, kurios liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu, pobūdis gali daryti poveikį tokio vandens kokybei, nes jos gali išskirti potencialiai pavojingų medžiagų, padidinti mikrobinę taršą arba padaryti poveikį tokio vandens kvapui, spalvai ar skoniui. Atlikus Direktyvos 98/83/EB vertinimą buvo nustatyta, kad nuostatomis dėl vandens ruošimo, įrenginių ir medžiagų kokybės užtikrinimo suteikta pernelyg daug teisinio lankstumo, o to pasekmė – skirtingos nacionalinės medžiagų, kurios liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu, patvirtinimo sistemos Sąjungoje. Todėl reikia nustatyti konkretesnius minimaliuosius higienos reikalavimus, taikomus medžiagoms, kurias numatoma naudoti žmonėms vartoti skirtu vandens gavybai, ruošimui arba paskirstymui naujuose įrenginiuose arba esamuose įrenginiuose, jei atliekami jų remonto arba rekonstrukcijos darbai siekiant užtikrinti, kad jos nekeltų tiesioginio ar netiesioginio pavojaus žmonių sveikatai, nedarytų neigiamo poveikio vandens spalvai, kvapui ar skoniui, nedidintų mikrobinės taršos vandenyje, ir į vandenį neišplautų teršalų daugiau nei būtina atsižvelgiant į numatytą vartojimo paskirtį. Šiuo tikslu šioje direktyvoje turėtų būti nustatyti konkretūs minimalieji higienos reikalavimai, taikomi patvirtinant pradinių medžiagų, junginių ir sudedamųjų dalių bandymo ir patvirtinimo metodikas, Europos pozityviusius pradinių medžiagų, junginių ir sudedamųjų dalių sąrašus, pradinių medžiagų, junginių ar sudedamųjų dalių įtraukimui į Europos pozityviusius sąrašus arba jų įtraukimo į tuos sąrašus peržiūrai taikomus metodus ir procedūras, ir galutinių medžiagų, naudojamų gaminyje, sudarytame iš į Europos pozityviusius sąrašus įtrauktų pradinių medžiagų, junginių ar sudedamųjų dalių, bandymo ir patvirtinimo procedūras bei metodus.

Kad nebūtų trukdoma inovacijoms, Komisija turėtų užtikrinti, kad tos procedūros būtų proporcingos, kad jomis nebūtų užkrauta nepagrįsta našta ekonominės veiklos vykdytojams, visų pirma mažosioms ir vidutinėms įmonėms. Tokios procedūros turėtų būti kuo labiau suderintos su galiojančiais Sąjungos gaminius reglamentuojančiais teisės aktais, kad būtų išvengta dvigubos naštos dėl ekonominės veiklos vykdytojų pareigos atlikti skirtingus to paties gaminio atitikties vertinimus;

- (22) Europos pozityvieji sąrašai yra pradinių medžiagų, junginių ar sudedamųjų dalių sąrašai, sudaryti atsižvelgiant į medžiagų, kurias leidžiama naudoti medžiagų gamybai, rūšį, t. y. organinės, cemento, metalo, emalio ir keramikos ar kitos neorganinės medžiagos, įskaitant, kai tikslinga, jų naudojimo sąlygas ir išsiskyrimo ribines vertes. Norint pradinę medžiagą, junginį ar sudedamąją dalį įtraukti į Europos pozityviuosius sąrašus, turėtų būti reikalaujama atlikti pačios pradinės medžiagos, junginio ar sudedamosios dalies, taip pat atitinkamų priemonių ir numatomo naudojimo metu numatomos reakcijos bei skilimo produktų rizikos vertinimą. Pareiškėjo arba nacionalinės institucijos atliekamas rizikos vertinimas turėtų apimti riziką sveikatai, kylančią dėl galimo medžiagų išsiskyrimo blogiausiomis numatomomis naudojimo sąlygomis, ir toksiškumą. Remiantis rizikos vertinimo rezultatais, Europos pozityviuosiuose sąrašuose prireikus turėtų būti nustatytos pradinės medžiagos, junginio ar sudedamosios dalies specifikacijos, pradinės medžiagos, junginio ar sudedamosios dalies naudojimo apribojimai, kiekybiniai apribojimai arba išsiskyrimo ribinės vertės, galimos priemonės ir reakcijos produktai arba sudedamosios dalys, kad būtų užtikrinta galutinės medžiagos, kuri bus naudojama su žmonėmis vartoti skirtu vandeniu besiliečiančiame gaminyje, sauga.

Siekiant sudaryti pirmuosius Europos pozityviusius sąrašus, nacionaliniai pradiniai medžiagų, junginių ir sudedamųjų dalių pozityvieji sąrašai ar kitos nacionalinės nuostatos, metodikos, kuriomis remiantis buvo sudaryti tokie nacionaliniai sąrašai ir patvirtintos nuostatos, ir prie kiekvienos pradinės medžiagos, junginio ir sudedamosios dalies pridėti rizikos vertinimai turėtų būti pateikti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1907/2006¹ įsteigta Europos cheminių medžiagų agentūrai (toliau – ECHA). Tuo remdamasi ECHA turėtų rekomenduoti Komisijai suvestinius sąrašus. ECHA turėtų peržiūrėti į pirmuosius Europos pozityviusius sąrašus įtrauktas medžiagas, junginius bei sudedamąsias dalis ir laiku pateikti nuomonę dėl jų, kad Komisija galėtų peržiūrėti sąrašus ne vėliau kaip per 15 metų nuo jų priėmimo. Europos pozityviųjų sąrašų atnaujinimo tikslu ECHA turėtų teikti nuomones dėl medžiagų, junginių ar sudedamųjų dalių įtraukimo į sąrašus arba jų išbraukimo iš sąrašų;

- (23) siekiant palengvinti vienodą gaminių atitikties šios direktyvos reikalavimams tikrinimą, Komisija turėtų paprašyti Europos standartizacijos komiteto (CEN) parengti standartus dėl vienodų gaminių, kurie liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu, bandymų ir vertinimo standartus. Sudarydama ir atnaujinama Europos pozityviusius sąrašus Komisija turėtų užtikrinti, kad visi aktualūs aktai ar standartizacijos įgaliojimai, kuriuos ji tvirtina pagal kitus Sąjungos teisės aktus, atitiktų šią direktyvą;

¹ 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).

- (24) be to, ne vėliau kaip per devynerius metus po galutinės šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos šia direktyva nustatytos sistemos veikimas turėtų būti peržiūrėtas siekiant įvertinti, ar visoje Sąjungoje apsaugota žmonių sveikata ir ar saugomas vidaus rinkos veikimas gaminių, kurie liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu naudojant patvirtintas medžiagas, atžvilgiu. Taip pat turėtų būti įvertinta, ar reikia papildomo pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto šiuo klausimu, visų pirma atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamentų (EB) Nr. 1935/2004¹ ir (ES) Nr. 305/2011² vertinimo rezultatus;

¹ 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1935/2004 dėl žaliavų ir gaminių, skirtų liestis su maistu, ir panaikinantį Direktyvas 80/590/EEB ir 89/109/EEB (OL L 338, 2004 11 13, p. 4).

² 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (OL L 88, 2011 4 4, p. 5).

- (25) gaminius, kurie liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu, turėtų sudaryti pagal šią direktyvą patvirtinta medžiaga arba medžiagų junginys. Vis dėlto šia direktyva reglamentuojami tik gaminiuose naudojamų medžiagų ir cheminių medžiagų sveikatos ir higienos aspektai, susiję su jų poveikiu žmonėms vartoti skirtu vandens kokybei, ir galutinių gaminių atitikties bandymų ir kokybės kontrolės taisyklės. Joje nenustatyta kitų reikalavimų, pavyzdžiui, taisyklių dėl to, kaip išreikšti gaminių veiksmingumą, arba taisyklių dėl struktūrinės saugos, kuriuos gali reglamentuoti Sąjungos derinamieji teisės aktai, pavyzdžiui, Reglamentas (ES) Nr. 305/2011 arba Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/426¹, arba kurie gali būti nustatyti pagal tuos aktus. Dėl pagal šią direktyvą suderintų rizikos sveikatai bei higienai aspektų ir saugos ar kitų rizikos aspektų, reglamentuojamų kitais Sąjungos derinamaisiais teisės aktais, sambūvio neturėtų kilti jokių prieštaravimų, jei atitinkamai reglamentuojamos rizikos nesutaptų. Esama galimo prieštaravimo tarp Reglamento (ES) Nr. 305/2011 ir šios direktyvos, nes Reglamento (ES) Nr. 305/2011 I priede kaip vienas iš pagrindinių reikalavimų, taikomų statybos darbams, nurodytas pavojingų medžiagų ar medžiagų, kurios kitaip neigiamai veikia geriamojo vandens kokybę, neišleidimas į geriamąjį vandenį. Vis dėlto, šio sutapimo nebus, jei pagal Reglamentą (ES) Nr. 305/2011 nebus išduoti standartizavimo įgaliojimai dėl gaminių, kurie liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu, sveikatos ir higienos aspektų;

¹ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/426 dėl dujinį kurą deginančių prietaisų, kuriuo panaikinama Direktyva 2009/142/EB (OL L 81, 2016 3 31, p. 99).

- (26) Sąjungos lygmeniu reikia užtikrinti veiksmingą sprendimų dėl šios direktyvos techninių, mokslinių ir administracinių aspektų, susijusių su žmonėms vartoti skirtu vandeniu besiliečiančiomis medžiagomis, priėmimą, su šiais aspektais susijusių veiksmų koordinavimą ir jų valdymą. ECHA turėtų vykdyti šioje direktyvoje nustatytas užduotis, susijusias su cheminių medžiagų ir medžiagų, kurios liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu, junginių vertinimu. Atitinkamai pagal Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 76 straipsnio 1 dalies c punktą įsteigtas ECHA Rizikos vertinimo komitetas, teikdamas nuomones, turėtų palengvinti tam tikrą šia direktyva ECHA pavestų užduočių atlikimą;
- (27) neapdoroto vandens ruošimui galėtų būti naudojamos vandens valymo cheminės medžiagos ir filtravimo priemonės siekiant paruošti žmonėms vartoti tinkamą vandenį. Vis dėlto vandens valymo cheminės medžiagos ir filtravimo priemonės gali kelti riziką žmonėms vartoti skirtam vandens saugai. Todėl žmonėms vartoti skirtam vandens ruošimo ir dezinfekavimo procedūromis turėtų būti užtikrinta, kad naudojamos vandens valymo cheminės medžiagos ir filtravimo priemonės būtų veiksmingos, saugios ir tinkamai valdomos siekiant išvengti neigiamo poveikio vartotojų sveikatai. Todėl turi būti vertinamos vandens valymo cheminių medžiagų ir filtravimo priemonių charakteristikos, higienos reikalavimai bei grynumas ir jos turėtų būti naudojamos ne daugiau nei būtina, siekiant išvengti rizikos žmonių sveikatai. Vandens valymo cheminės medžiagos ir filtravimo priemonės neturėtų didinti mikrobinės taršos, išskyrus atvejus, kai tai yra numatyta, pavyzdžiui, siekiant padidinti mikroorganizmų sukeltą denitrifikaciją.

Valstybės narės turėtų garantuoti vandens ruošimo cheminių medžiagų ir filtravimo priemonių kokybės užtikrinimą nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (ES) Nr. 528/2011¹ ir taikant esamus Europos standartus, jei tokių yra. Ypač svarbu užtikrinti, kad kiekvienas gaminys, taip pat cheminių reagentų ir filtravimo medžiagų, kurios liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu, talpyklos juos pateikiant rinkai būtų aiškiai įskaitomai ir neištrinamai paženklinėti, informuojant vartotojus, vandens tiekėjus, įrenginių montuotojus, institucijas ir reguliavimo įstaigas, kad konkretus objektas tinka liestis su žmonėms vartoti skirtu vandeniu. Be to, pagal Reglamentą (ES) Nr. 528/2012 valstybės narės leidžiama riboti arba uždrausti naudoti biocidinius produktus tiekiant gyventojams geriamąjį vandenį, įskaitant individualų tiekimą;

- (28) siekiant kuo labiau sumažinti galimą švino kiekio buvimą žmonėms vartoti skirtame vandenyje, iš švino pagaminti pastatų vidaus vandentiekio sistemų komponentai gali būti pakeisti, ypač kai atliekami esamų įrenginių remonto arba rekonstrukcijos darbai. Tie komponentai turėtų būti pakeisti medžiagomis, kurios atitinka minimaliuosius reikalavimus, taikomus su žmonėms vartoti skirtu vandeniu besiliečiančioms medžiagoms, kaip nustatyta šioje direktyvoje. Siekiant paspartinti tą procesą, valstybės narės turėtų apsvarstyti ir, kai aktualu, imtis priemonių, kad, jei tai ekonomiškai ir techniškai įmanoma, iš švino pagaminti esamų pastatų vidaus vandentiekio sistemų komponentai būtų pakeisti;

¹ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo (OL L 167, 2012 6 27, p. 1).

- (29) kiekviena valstybė narė turėtų užtikrinti, kad būtų parengtos stebėsenos programos, leidžiančios patikrinti, ar žmonėms vartoti skirtas vanduo atitinka šios direktyvos reikalavimus. Didžiąją dalį stebėsenos, kuri turi būti vykdoma šios direktyvos taikymo tikslais, vykdys vandens tiekėjai. Vandens tiekėjams turėtų būti suteikta tam tikro lankstumo pasirinkti, kokių parametrų stebėseną vykdyti vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimo ir rizikos valdymo tikslais. Jei parametras neaptikta, vandens tiekėjai turėtų galėti sumažinti to parametras stebėsenos dažnumą arba visai jos nebevykdyti. Vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimas ir rizikos valdymas turėtų būti atliekamas daugumos parametrų atžvilgiu. Tačiau pagrindinių parametrų stebėseną turėtų būti visuomet vykdoma nustatytu minimaliu dažnumu. Šioje direktyvoje įtvirtintos nuostatos dėl stebėsenos dažnumo yra daugiausia susijusios su atitikties patikromis ir tik kelios nuostatos yra susijusios su sistemos veikimo vertinimo tikslais vykdoma stebėseną. Siekiant užtikrinti tinkamą vandens ruošimo sistemos veikimą, sistemos veikimo vertinimo tikslais galėtų prireikti papildomos stebėsenos. Tokia papildoma stebėseną turėtų būti atliekama vandens tiekėjų nuožiūra. Tuo tikslu vandens tiekėjai galėtų naudotis PSO gairėmis ir Vandens saugos plano vadovu;
- (30) rizika grindžiamą požiūrį turėtų taikyti visi vandens tiekėjai, įskaitant smulkius vandens tiekėjus, nes Direktyvos 98/83/EB įvertinimas atskleidė, kad tie tiekėjai ją įgyvendino ne visiškai tinkamai – kartais dėl išlaidų, kurių reikalavo nebūtinai stebėsenos operacijos. Taikant rizika grindžiamą požiūrį turėtų būti atsižvelgiama į saugumo klausimus;

- (31) neatitiktis šioje direktyvoje nustatytiems reikalavimams atveju atitinkama valstybė narė turėtų nedelsdama ištirti priežastis ir užtikrinti, kad būtų kuo greičiau imtasi būtinų taisomųjų veiksmų, kad būtų atkurta tiekiamo vandens kokybė. Tais atvejais, kai tiekiamas vanduo kelia potencialų pavojų žmonių sveikatai, turėtų būti uždraustas tokio vandens tiekimas arba apribotas jo naudojimas. Be to, nesilaikant minimaliųjų reikalavimų, taikomų vertėms, susijusioms su mikrobiniiais ir cheminiais parametrais, valstybės narės turėtų laikyti šį nesilaikymą potencialiu pavojumi žmonių sveikatai, išskyrus atvejus, kai ši neatitiktis laikoma nereikšminga. Tais atvejais, kai būtina imtis taisomųjų veiksmų, kad būtų atkurta žmonėms vartoti skirtos vandens kokybė, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 191 straipsnio 2 dalį pirmiausia reikėtų imtis veiksmų, kuriais problema būtų pašalinta ten, kur yra jos šaltinis;
- (32) valstybėms narėms tam tikromis sąlygomis ir tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis turėtų būti leista toliau taikyti nukrypti nuo šios direktyvos leidžiančias nuostatas ir dėl to tokioms nukrypti leidžiančioms nuostatoms būtina sukurti tinkamą sistemą, su sąlyga, kad jomis nebus sukeltas potencialus pavojus žmonių sveikatai ir jei tam tikroje teritorijoje žmonėms vartoti skirtas vanduo negali būti tiekiamas jokiais kitais priimtinais būdais. Šios nukrypti leidžiančios nuostatos turėtų būti taikomos tik konkrečiais atvejais. Tačiau nukrypti leidžiančios nuostatos, kurias valstybės narės suteikė pagal Direktyvą 98/83/EB, ir kurios vis dar yra taikomos galutinę šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dieną, turėtų būti toliau taikomos iki nukrypti leidžiančios nuostatos galiojimo pabaigos ir pagal šią direktyvą atnaujinamos tik tuo atveju, jei dar nebus leista taikyti antros nukrypti leidžiančios nuostatos;

- (33) Komisija savo 2014 m. kovo 19 d. komunikate dėl Europos piliečių iniciatyvos „Vanduo ir sanitarinės paslaugos yra žmogaus teisė! Vanduo yra visuotinė nuosavybė, o ne prekė!“ paragino valstybes nares laikantis PSO rekomendacijų užtikrinti prieigą prie būtiniausio vandens tiekimo visiems piliečiams. Ji taip pat išipareigojo „aplinkos politika (...) visiems gyventojams toliau (...) gerinti prieigą prie saugaus geriamojo vandens“. Tai atitinka šeštąjį DVT ir su juo susijusią užduotį „pasiekti, kad visiems būtų užtikrintos visuotinės ir lygiateisės galimybės gauti saugų ir įperkamą geriamąjį vandenį“. Siekiant reglamentuoti aspektus dėl prieigos prie vandens, kurie yra susiję su kokybe bei prieinamumu, reaguojant į Europos piliečių iniciatyvą „Right2Water“ ir siekiant prisidėti prie Europos socialinių teisių ramsčio 20-to principo, pagal kurį teigiama, kad „kiekvienas turi teisę naudotis kokybiškomis pagrindinėmis paslaugomis, be kita ko, vandens tiekimo“, įgyvendinimo, valstybės narės prieigos prie vandens klausimą turėtų spręsti nacionaliniu lygmeniu, joms suteikiant tam tikrą diskreciją pasirinkti įgyvendintinų priemonių rūšį. Tai turėtų būti daroma imantis veiksmų, kuriais siekiama gerinti visų asmenų prieigą prie žmonėms vartoti skirto vandens, visų pirma – viešosiose erdvėse, kuriose tai techniškai įmanoma, įrengiant lauko ir vidaus įrangą; tai taip pat galėtų būti daroma imantis veiksmų, kuriais siekiama skatinti vandentiekio vandens vartojimą, pavyzdžiui, skatinant nemokamai tiekti žmonėms vartoti skirtą vandenį viešojo administravimo institucijose ir viešuosiuose pastatuose arba skatinant nemokamai ar už nedidelį aptarnavimo mokestį tiekti tokį vandenį restoranų, valgyklų ir aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugų įstaigų klientams;

- (34) Sąjunga ir valstybės narės, atsižvelgdamos į savo atitinkamą kompetenciją, įsipareigojo siekti DVT, kartu pripažindamos pagrindinę valstybių narių atsakomybę už tolesnę veiklą, susijusią su pažanga, padaryta siekiant tų tikslų, ir jos peržiūrą nacionaliniu, regionų ir visuotiniu lygmenimis. Kai kurie DVT ir teisė į vandenį nepatenka į Sąjungos aplinkos politikos ar Sąjungos socialinės politikos, kuri yra riboto ir papildomojo pobūdžio, sritį. Atsižvelgiant į Sąjungos kompetencijos ribas, vis dėlto tikslinga užtikrinti, kad valstybių narių nuolatinis įsipareigojimas užtikrinti teisę į vandenį atitiktų šią direktyvą, kartu laikantis subsidarumo principo. Šiuo atžvilgiu valstybės narės šiuo metu deda dideles pastangas, kad būtų pagerinta prieiga prie žmonėms vartoti skirto vandens. Be to, Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos (JT EEK) ir PSO Europos regiono biuro 1992 m. Tarpvalstybinių vandentakių ir tarptautinių ežerų apsaugos ir naudojimo konvencijos Vandens ir sveikatos protokolu, kurio šalys yra ir daugelis valstybių narių, siekiama apsaugoti žmonių sveikatą vykdant geresnę vandentvarką ir mažinant su vandeniu susijusių ligų skaičių. Valstybės narės galėtų pasinaudoti pagal tą Protokolą parengtais rekomendaciniais dokumentais, kad įvertintų politikos pagrindus ir pradinę padėtį, kiek tai susiję su prieiga prie vandens, ir apibrėžtų būtinus veiksmus, kad visiems būtų pagerinta lygiateisė prieiga prie žmonėms vartoti skirto vandens;

- (35) Europos Parlamentas savo 2015 m. rugsėjo 8 d. rezoliucijoje dėl Europos piliečių iniciatyvos „Right2Water“ tolesnių veiksmų¹ nurodė, kad valstybės narės skirtų ypatingą dėmesį pažeidžiamų visuomenės grupių poreikiams. Ypatinga mažumų kultūrų, kaip antai romų ir klajoklių, nepriklausomai nuo to, ar šių grupių atstovai praktikuoja sėslų ar nesėslų gyvenimo būdą – padėtis, ypač nepakankama jų prieiga prie žmonėms vartoti skirto vandens, pripažinta ir 2014 m. balandžio 2 d. Komisijos komunikate „ES romų integracijos nacionalinių strategijų plano įgyvendinimo ataskaita“ ir 2013 m. gruodžio 9 d. Tarybos rekomendacijoje dėl romų veiksmingų integravimo priemonių valstybėse narėse. Atsižvelgiant į šį bendrą kontekstą, tikslinga, kad valstybės narės ypač daug dėmesio skirtų pažeidžiamoms ir marginalizuotoms grupėms imdamosi būtinų priemonių šių grupių prieigai prie žmonėms vartoti skirto vandens pagerinti. Nedarant poveikio valstybių narių teisei apibrėžti tas grupes, būtų svarbu, kad tokios grupės apimtų pabėgėlius, klajoklių bendruomenes, benamius ir mažumų kultūras, kaip antai romus ir klajoklius, nepriklausomai nuo to, ar tų grupių atstovai praktikuoja sėslų ar nesėslų gyvenimo būdą. Tokios valstybių narių nuožiūrai paliktos prieigos prie vandens gerinimo priemonės galėtų apimti, pavyzdžiui, alternatyvių tiekimo sistemų, pavyzdžiui, individualios vandens ruošimo įrangos, įdiegimą, vandens tiekimą naudojant cisternas, pavyzdžiui sunkvežimius ir bakus, ir stovykloms būtinos infrastruktūros užtikrinimą;

¹ OL C 316, 2017 9 22, p. 99.

- (36) siekiant geriau informuoti vartotojus apie vandens vartojimo poveikį, jie turėtų lengvai prieinamu būdu (pvz., sąskaitose faktūrose arba per išmaniąsias programėles) gauti informaciją apie metinį suvartotą kiekį, suvartojimo pokyčius, palyginimą su namų ūkių suvartojimo vidurkiu, jei vandens tiekėjas tokią informaciją turi, žmonėms vartoti skirtą vandens litro kainą, kad būtų galima ją palyginti su fasuoto vandens kaina;
- (37) 7-oje aplinkosaugos veiksmų programoje iki 2020 m. „Gyventi gerai pagal mūsų planetos išgales“¹ reikalaujama nacionaliniu lygmeniu užtikrinti visuomenei galimybę susipažinti su aiškia informacija apie aplinką. Direktyvoje 98/83/EB numatyta tik pasyvi prieiga prie informacijos, t. y. valstybėms narėms pakako užtikrinti, kad informacija būtų prieinama. Todėl tos nuostatos turėtų būti pakeistos siekiant užtikrinti, kad internete vartotojams patogiu naudoti ir pritaikytu būdu būtų prieinama naujausia informacija. Pateikę pagrįstą prašymą vartotojai turėtų galėti prašyti prieigos prie šios informacijos kitais būdais;

¹ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1386/2013/ES dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2020 m. „Gyventi gerai pagal mūsų planetos išgales“ (OL L 354, 2013 12 28, p. 171).

- (38) naujausia informacija, kuri turi būti teikiama pagal šią direktyvą, turėtų apimti stebėsenos programų rezultatus, informaciją apie taikomus vandens ruošimo ir dezinfekavimo būdus, informaciją apie žmonių sveikatai aktualių parametrų verčių viršijimą, atitinkamą informaciją apie vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimą ir rizikos valdymą, rekomendacijas, kaip sumažinti vandens suvartojimą ir išvengti stovinčio vandens keliamos rizikos sveikatai, taip pat ir papildomą informaciją, kuri visuomenei galėtų būti naudinga, kaip antai informaciją apie rodiklius, pavyzdžiui, geležį, kietumą ir mineralines medžiagas, kurie dažnai daro įtaką vartotojų nuomonei apie vandentiekio vandenį. Be to, reaguojant į vartotojų susidomėjimą vandens klausimais, vartotojų prašymu jiems turėtų būti teikiami turimi ankstesni duomenys apie stebėsenos rezultatus ir parametrų verčių viršijimo atvejus;
- (39) kalbant apie tiekėjus, tiekiančius bent 10 000 m³ vandens per dieną arba aptarnaujančius bent 50 000 žmonių, internete vartotojams turėtų būti pateikiama papildoma informacija, *inter alia* apie sistemos veikimo efektyvumą, nuotėkio normas, nuosavybės struktūrą ir tarifų struktūrą;
- (40) geresnio vartotojų informavimo, suteikiant jiems aktualią informaciją, ir didesnio skaidrumo tikslas – didinti piliečių pasitikėjimą jiems tiekiamu vandeniu ir vandens tiekimo paslaugomis; tai turėtų padidinti vandentiekio vandens kaip geriamojo vandens vartojimą, ir taip galėtų būti prisidėta prie plastiko naudojimo ir šiukšlių bei šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažinimo ir būtų daromas teigiamas poveikis klimato kaitos švelninimui ir visai aplinkai;

- (41) patobulinus stebėsenos būdus nuotėkio normos tapo vis akivaizdesnės. Siekiant pagerinti vandens infrastruktūros veiksmingumą, be kita ko, išvengti pernelyg intensyvaus ribotų žmonių vartoti skirtą vandens išteklių naudojimo, visos valstybės narės turėtų įvertinti vandens nuotėkio normas ir jas sumažinti, kai jos viršija tam tikrą ribą;
- (42) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB¹ siekiama, laikantis 1998 m. Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais² (toliau – Orhuso konvencija), valstybėse narėse užtikrinti teisę susipažinti su informacija apie aplinką. Orhuso konvencija apima plataus pobūdžio pareigas, susijusias tiek su informacijos apie aplinką teikimu to paprašius, tiek su aktyvia tokios informacijos sklaida. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/2/EB³ aprėptis taip pat yra plati, apimanti dalijimąsi erdvine informacija, įskaitant įvairių aplinkos aspektų duomenų rinkinius. Svarbu, kad šios direktyvos nuostatos, susijusios su prieiga prie informacijos ir dalijimosi duomenimis tvarka, papildytų tas direktyvas ir nesukurtų atskiro teisinio režimo. Todėl šios direktyvos nuostatos dėl visuomenės informavimo ir informacijos apie įgyvendinimo stebėseną neturėtų daryti poveikio direktyvoms 2003/4/EB ir 2007/2/EB;

¹ 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003 2 14, p. 26).

² OL L 124, 2005 5 17, p. 4.

³ 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/2/EB, sukurianti Europos bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE) (OL L 108, 2007 4 25, p. 1).

- (43) Direktyvoje 98/83/EB pranešimo pareigų, taikomų smulkiems vandens tiekėjams, nenustatyta. Siekiant tai ištaisyti ir patenkinti informacijos apie įgyvendinimą ir atitiktį poreikį, šioje direktyvoje turėtų būti nustatyta nauja sistema, pagal kurią būtų reikalaujama, kad valstybės narės rengtų, nuolat atnaujintų ir teiktų Komisijai ir Europos aplinkos agentūrai (toliau – EAA) duomenų rinkinius, kuriuos sudarytų tik aktualūs duomenys, pvz., apie parametrų verčių viršijimą ir tam tikro reikšmingumo incidentus. Tai turėtų užtikrinti, kad visiems subjektams tenkanti administracinė našta būtų kuo mažesnė. Siekiant užtikrinti, kad būtų tinkama infrastruktūra, skirta galimybės visuomenei susipažinti su informacija užtikrinimui, pranešimų teikimui ir institucijų dalijimusi duomenimis, valstybės narės turėtų duomenų specifikacijas grįsti Direktyva 2007/2/EB ir jos įgyvendinimo aktais;
- (44) valstybių narių teikiami duomenys reikalingi ne tik atitikties tikrinimo tikslais, bet ir tam, kad Komisija galėtų stebėti ir vertinti šią direktyvą ja siekiamų tikslų atžvilgiu, kad tais rezultatais būtų galima remtis atliekant būsimus šios direktyvos vertinimus pagal 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros¹ 22 punktą. Šiomis aplinkybėmis reikalingi atitinkami duomenys, kurie padėtų geriau įvertinti šios direktyvos veiksmingumą, efektyvumą, aktualumą ir Sąjungos pridėtinę vertę, todėl būtina užtikrinti tinkamus duomenų teikimo mechanizmus, kurie galėtų būti naudojami ir kaip rodikliai ateityje vertinant šią direktyvą;

¹ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

- (45) laikydamasi Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros 22 punkto Komisija turėtų šios direktyvos įvertinimą atlikti per tam tikrą laikotarpį nuo datos, iki kurios ji turi būti perkelta į nacionalinę teisę. Tas įvertinimas turėtų būti grindžiamas šios direktyvos įgyvendinimo metu sukaupta patirtimi ir surinktais duomenimis, turimomis PSO rekomendacijomis, taip pat atitinkamais moksliniais, analitiniais ir epidemiologiniais duomenimis;
- (46) šia direktyva gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Ypač ja siekiama propaguoti principus, susijusius su sveikatos priežiūra, galimybe gauti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, aplinkos apsauga ir vartotojų apsauga;
- (47) siekiant užtikrinti šios direktyvos veiksmingumą ir įgyvendinti jos tikslą apsaugoti žmonių sveikatą Sąjungos aplinkos politikos kontekste, reikia, kad fiziniai ar juridiniai asmenys arba, kai tinkama jų tinkamai įsteigtos organizacijos, galėtų remtis ja teismo procesuose, o nacionaliniai teismai galėtų į ją atsižvelgti kaip į vieną iš Sąjungos teisės elementų, kad, *inter alia*, galėtų, kai tikslinga, peržiūrėti nacionalinės institucijos sprendimus. Be to, pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, remiantis Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 4 straipsnio 3 dalyje nustatytu lojalaus bendradarbiavimo principu, valstybių narių teismai turi užtikrinti asmens teisių pagal Sąjungos teisę teisminę apsaugą. Be to, ES sutarties 19 straipsnio 1 dalimi reikalaujama, kad valstybės narės numatytų teisių gynimo priemones, būtinas užtikrinant veiksmingą teisminę apsaugą Sąjungos teisei priklausančiose srityse.

Tai visų pirma taikoma kalbant apie direktyvą, kurios tikslas – apsaugoti žmonių sveikatą nuo neigiamo poveikio, kylančio dėl bet kokio žmonėms vartoti skirto vandens užterštumo. Be to, remiantis Orhuso konvencija, suinteresuotiems visuomenės nariams turėtų būti suteikta teisė kreiptis į teismą ir taip padėti ginti teisę gyventi sveikatai nekenksmingoje ir gerovę užtikrinančioje aplinkoje. Tarybos sprendimu (ES) 2018/881¹ Komisijos buvo paprašyta ne vėliau kaip 2019 m. rugsėjo 30 d. atlikti tyrimą ir, jei tai tikslinga atsižvelgiant į tyrimo rezultatus, ne vėliau kaip 2020 m. rugsėjo 30 d. pateikti pasiūlymą iš dalies pakeisti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1367/2006², kad būtų atsižvelgta į atitikties Orhuso konvencijai komiteto išvadas, pateiktas byloje ACCC/C/2008/32. Komisija iki nurodytos dienos pateikė tyrimo rezultatus ir savo 2019 m. gruodžio 11 d. komunikate dėl Europos žaliojo kurso nurodė, kad ji „apsvarstys galimybę peržiūrėti Orhuso reglamentą, kad būtų suteikta galimybė piliečiams ir NVO, kuriems kelia susirūpinimą poveikį aplinkai darančių sprendimų teisėtumas, pasinaudoti administracine ir teismine peržiūra ES lygmeniu“. Svarbu, kad Komisija taip pat imtųsi veiksmų, kuriais visose valstybėse narėse būtų sustiprinta piliečių ir NVO teisė kreiptis į nacionalinius teismus;

-
- ¹ 2018 m. birželio 18 d. Tarybos sprendimas (ES) 2018/881, kuriuo Komisijos prašoma pateikti tyrimą dėl Sąjungos pasirinkimo galimybių reaguojant į Atitikties Orhuso konvencijai komiteto išvadas byloje ACCC/C/2008/32 rezultatus ir, jei tikslinga atsižvelgiant į tyrimo rezultatus, pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 (OL L 155, 2018 6 19, p. 6).
- ² 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006 9 25, p. 13).

- (48) siekiant suderinti šią direktyvą su mokslo ir technikos pažanga, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų nustatyta nuotėkio riba, apibrėžta gaminių, kurie liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu, atitikties vertinimo procedūra, nustatyta paraiškų teikimo ECHA dėl medžiagų įtraukimo į Europos pozityviuosius pradinių medžiagų, junginių ar sudedamųjų dalių sąrašus arba jų išbraukimo iš tų sąrašų teikimo tvarka, nustatytas gaminių, kurie liečiasi su vandeniu, ženklavimas, patvirtinta mikroplastikų kiekio apskaičiavimo metodika, iš dalies pakeistas III priedas ir iš dalies pakeista I priedo B dalyje nustatyta bisfenolio A parametro vertė. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose. Be to, priėmus Tarybos direktyvą 2013/51/Euratomas¹, Direktyvos 98/83/EB I priedo C dalies 10 pastaboje nustatytas įgaliojimas nustatyti radioaktyviųjų medžiagų stebėsenos dažnumą ir metodus tapo nebeaktualus ir turėtų būti išbrauktas. Direktyvos 98/83/EB III priedo A dalies antroje pastraipoje nustatytas įgaliojimas dėl direktyvos dalinio pakeitimo nebėra reikalingas ir turėtų būti išbrauktas;

¹ 2013 m. spalio 22 d. Tarybos direktyva 2013/51/Euratomas, kuria nustatomi plačiosios visuomenės sveikatos apsaugos reikalavimai, susiję su žmonėms vartoti skirtame vandenyje esančiomis radioaktyviosiomis medžiagomis (OL L 296, 2013 11 7, p. 12).

- (49) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai patvirtinti pradinių medžiagų, junginių ir sudedamųjų dalių bandymų ir patvirtinimo metodikas, Europos pozityviuosius pradinių medžiagų, junginių ir sudedamųjų dalių sąrašus, taip pat iš tų pradinių medžiagų, junginių ir sudedamųjų dalių gaminamų galutinių medžiagų bandymų ir patvirtinimo procedūras bei metodus. Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai patvirtinti informacijos apie šios direktyvos įgyvendinimą, kurią turi teikti valstybės narės ir rinkti EAA, formatą ir teikimo sąlygas, taip pat nustatyti ir atnaujinti stebėjimo sąrašą. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamas laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011¹;
- (50) nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2008/99/EB², valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, ir turėtų imtis visų būtinų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;

¹ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

² 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę (OL L 328, 2008 12 6, p. 28).

- (51) siekiant, kad vandens tiekėjai, pradėdami atlikti vandens tiekimo sistemų rizikos vertinimą ir rizikos valdymą, turėtų išsamius duomenis, naujiems parametrams turėtų būti nustatytas trejų metų pereinamasis laikotarpis. Tai leis valstybėms narėms per tuos pirmuosius trejus metus po galutinės šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos nustatyti pavojus ir pavojingus įvykius bei pateikti duomenis vandens tiekėjams apie tuos naujus parametrus, nereikalaujant, kad vandens tiekėjai vykdytų nereikalingą stebėseną, jei po pirmojo pavojaus ir pavojingų įvykių nustatymo būtų išsiaiškinta, kad kurio nors parametro stebėsenos nebereikia vykdyti. Vis dėlto per tuos pirmuosius trejus metus vandens tiekėjai turėtų vykdyti vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimą, arba naudotis esamais rizikos vertinimais, kurie jau buvo atlikti pagal Direktyvą (ES) 2015/1787, tų parametru, kurie buvo įtraukti į Direktyvos 98/83/EB I priedą, atžvilgiu, nes šios direktyvos įsigaliojimo metu jau bus turima duomenų apie tuos parametrus;
- (52) Direktyvoje 2013/51/Euratomas nustatyta speciali žmonėms vartoti skirtame vandenyje esančių radioaktyviųjų medžiagų stebėsenos tvarka. Todėl šioje direktyvoje radioaktyvumo parametru verčių nustatyti nereikia;

- (53) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. apsaugoti žmonių sveikatą ir gerinti prieigą prie žmonėms vartoti skirtos vandens, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl veiksmo masto arba poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (54) pareiga perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę turėtų apsiriboti tomis nuostatomis, kurios iš esmės skiriasi nuo ankstesnių direktyvų nuostatų. Pareiga perkelti nepakeistas nuostatas atsiranda pagal anksčiau priimtas direktyvas;
- (55) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų, nurodytų VI priedo B dalyje, perkėlimo į nacionalinę teisę terminais,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Tikslai

1. Ši direktyva reglamentuoja visiems žmonėms Sąjungoje vartoti skirto vandens kokybę.
2. Šios direktyvos tikslai – apsaugoti žmonių sveikatą nuo neigiamo poveikio, kylančio dėl bet kokio žmonėms vartoti skirto vandens užterštumo, užtikrinant, kad tas vanduo būtų sveikas ir švarus, ir pagerinti prieigą prie žmonėms vartoti skirto vandens.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) žmonėms vartoti skirtas vanduo:
 - a) bet koks gamtinis ar paruoštas vanduo, skirtas gerti, virti, ruošti maistui ar naudoti kitoms namų ūkio reikmėms tiek viešose, tiek privačiose patalpose, neatsižvelgiant į jo kilmę ir į tai, ar jis tiekiamas iš skirstomojo tinklo, autocisternos, buteliais ar kitomis talpyklomis, įskaitant šaltinio vandenį;
 - b) bet koks vanduo, kuris maisto tvarkyme naudojamas žmonėms vartoti skirtiems produktams ar medžiagoms gaminti, perdirbti, konservuoti arba tiekti rinkai;

- 2) pastatų vidaus vandentiekio sistema – žmonėms vartoti skirto vandens vamzdynas, įrenginiai ir įtaisai, sumontuoti tarp skirstomojo tinklo ir čiaupų tiek viešose, tiek privačiose patalpose, jei pagal atitinkamą nacionalinę teisę vandens tiekėjas nėra už šią įrangą atsakingas kaip vandens tiekėjas;
- 3) vandens tiekėjas – subjektas, tiekiantis žmonėms vartoti skirtą vandenį;
- 4) prioritetinės patalpos – didelės ne namų ūkio patalpos, kuriomis naudojasi daug naudotojų, galinčių patirti su vandeniu susijusią riziką, visų pirma didelės viešojo naudojimo patalpos, kaip yra nustačiusios valstybės narės;
- 5) maisto tvarkymas – maisto verslas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 2 punkte;
- 6) maisto tvarkymo subjektas – maisto verslo operatorius, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 3 punkte;
- 7) pavojus – biologinė, cheminė, fizinė arba radiologinė medžiaga, esanti vandenyje, arba kitas vandens būklės aspektas, galintis pakenkti žmonių sveikatai;
- 8) pavojingas įvykis – įvykis, kurio metu žmonėms vartoti skirto vandens tiekimo sistemoje atsiranda pavojų arba kurio metu jų nepavyksta pašalinti;

- 9) rizika – pavojingo įvykio tikėtumo ir padarinių sunkumo derinys, jei pavojus atsiranda ir pavojingas įvykis kyla žmonėms vartoti skirto vandens tiekimo sistemoje;
- 10) pradinė medžiaga – sąmoningai įmaišyta medžiaga, skirta organinių medžiagų arba cemento medžiagų priedų gamybai;
- 11) sudėtis – metalo, emalio, keramikos ar kitos neorganinės medžiagos cheminė sudėtis.

3 straipsnis

Išimtys

- 1. Ši direktyva netaikoma:
 - a) natūraliam mineraliniam vandeniui, kurį tokiu pripažino atsakinga institucija, kaip nurodyta Direktyvoje 2009/54/EB, arba
 - b) vandeniui, kuris yra vaistas, kaip tai suprantama Direktyvoje 2001/83/EB.
- 2. Laivams, kurie gėlina vandenį, veža keleivius ir veikia kaip vandens tiekėjai, taikomi tik šios direktyvos 1–6 ir 9, 10, 13 ir 14 straipsniai bei atitinkami jos priedai.

3. Valstybės narės gali netaikyti šios direktyvos:
- a) vandeniui, kurio naudojimo paskirtis, kaip yra įsitikinusios kompetentingos institucijos, yra išimtinai tokia, kad vandens kokybė neturi nei tiesioginės, nei netiesioginės įtakos atitinkamų vartotojų sveikatai;
 - b) žmonėms vartoti skirtam vandeniui iš individualios vandens tiekimo sistemos, tiekiančios vidutiniškai mažiau nei 10 m³ vandens per dieną arba aprūpinančios vandeniu mažiau nei 50 asmenų, išskyrus atvejus, jei vandens tiekimas yra komercinės arba viešosios veiklos dalis.
4. Valstybės narės, kurios pasinaudoja 3 dalies b punkte numatytais išimtimis, užtikrina, kad atitinkami gyventojai būtų informuojami apie tokį pasinaudojimą išimtimis ir apie visus veiksmus, kurių galima imtis siekiant apsaugoti žmonių sveikatą nuo neigiamo poveikio, kylančio dėl bet kokio žmonėms vartoti skirto vandens užterštumo. Be to, kai aišku, kad dėl tokio vandens kokybės gali kilti potencialus pavojus žmonių sveikatai, atitinkamiems gyventojams nedelsiant suteikiamos atitinkamos rekomendacijos.
5. Valstybės narės gali netaikyti šios direktyvos maisto tvarkymo subjektams, kiek tai susiję su konkrečiais maisto tvarkymo tikslams naudojamu vandeniu, jei kompetentingos nacionalinės institucijos yra įsitikinusios, kad tokio vandens kokybė negali turėti poveikio galutinių maisto produktų saugai, ir jei tų maisto tvarkymo subjektų vandens tiekimo sistemos tenkina atitinkamus reikalavimus, visų pirma laikantis pavojaus analizės procedūrų ir svarbiųjų valdymo taškų principų bei taisomųjų veiksmų pagal atitinkamus Sąjungos teisės aktus maisto srityje.

Valstybės narės užtikrina, kad žmonėms vartoti skirtas vandens, išpilstyto į butelius ar kitas talpyklas, gamintojai laikytųsi 1–5 straipsnių ir I priedo A ir B dalių.

Vis dėlto, I priedo A dalyje nustatyti minimalieji reikalavimai netaikomi šaltinio vandeniui, kaip nurodyta Direktyvoje 2009/54/EB.

6. Vandens tiekėjams, kurie, vykdydami komercinę arba viešąją veiklą, per dieną vidutiniškai tiekia mažiau kaip 10 m³ vandens arba vandeniui aprūpina mažiau kaip 50 žmonių, taikomi tik šios direktyvos 1–6, 13, 14 ir 15 straipsniai bei atitinkami jos priedai.

4 straipsnis

Bendrosios pareigos

1. Nedarant poveikio valstybių narių pareigoms pagal kitas Sąjungos teisės nuostatas, jos imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad žmonėms vartoti skirtas vanduo būtų sveikas ir švarus. Taikant minimaliuosius šios direktyvos reikalavimus, žmonėms vartoti skirtas vanduo yra sveikas ir švarus, jei tenkinami visi šie reikalavimai:
 - a) tame vandenyje nėra jokių mikroorganizmų, parazitų ir bet kokių medžiagų, kurių kiekis arba koncentracijos keltų potencialų pavojų žmonių sveikatai;
 - b) tas vanduo atitinka I priedo A, B ir D dalyse nustatytus minimaliuosius reikalavimus;

c) valstybės narės ėmėsi visų kitų priemonių, būtinų, kad būtų laikomasi 5–14 straipsnių.

2. Valstybės narės užtikrina, kad priemonės, kurių imamasi šiai direktyvai įgyvendinti, būtų pagrįstos atsargumo principu ir kad dėl jų jokiais aplinkybėmis nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nepablogėtų esama žmonėms vartoti skirtos vandens kokybė ir nepadidėtų vandens, iš kurio gaminamas žmonėms vartoti skirtas vanduo, tarša.
3. Pagal Direktyvą 2000/60/EB valstybės narės užtikrina, kad būtų atliekamas vandens nuotėkio normų jų teritorijoje ir galimybių labiau sumažinti vandens nuotėkį įvertinimas, taikant infrastruktūros nuotėkio indekso (ILI) nustatymo metodą arba kitą tinkamą metodą. Tame vertinime turi būti atsižvelgta į atitinkamus visuomenės sveikatos, aplinkos, techninius ir ekonominius aspektus ir jis turi apimti bent vandens tiekėjus, tiekiančius ne mažiau kaip 10 000 m³ vandens per dieną arba aprūpinančius vandeniu ne mažiau kaip 50 000 žmonių.

Vertinimo rezultatai perduodami Komisijai ne vėliau kaip ... [treji metai po galutinio šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino].

Komisija ne vėliau kaip ... [penkeri metai po galutinio šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino] pagal 21 straipsnį priima deleguotąjį aktą siekiant, kad ši direktyva būtų papildyta nustatant ILI arba kitu tinkamu metodu grindžiamą ribą, kurią viršijus valstybės narės turi pateikti veiksmų planą. Tas deleguotasis aktas rengiamas naudojantis valstybių narių vertinimais ir Sąjungos vidutine nuotėkio norma, nustatyta remiantis tais vertinimais.

Per dvejus metus nuo trečioje pastraipoje nurodyto deleguotojo akto priėmimo dienos valstybės narės, kurių nuotėkio norma viršija deleguotajame akte nustatytą ribą, pateikia Komisijai veiksmų planą, kuriuo nustatomos priemonės, kurių turi būti imtasi siekiant sumažinti nuotėkio normą.

5 straipsnis
Kokybės standartai

1. Valstybės narės nustato I priede nurodytiems žmonėms vartoti skirto vandens parametrams taikomas vertes.
2. Pagal šio straipsnio 1 dalį nustatomos parametrų vertės turi būti ne mažiau griežtos nei nustatytosios I priedo A, B, C ir D dalyse. Kalbant apie I priedo C dalyje nurodytus parametrus, jų vertės nustatomos tik stebėsenos tikslais ir siekiant užtikrinti, kad būtų vykdomi 14 straipsnyje nustatyti reikalavimai.
3. Valstybė narė nustato papildomų, į I priedą neįtrauktų, parametrų vertes, jei to reikia žmonių sveikatos apsaugos jos nacionalinėje teritorijoje arba tos teritorijos dalyje tikslais. Nustatytosios vertės turi atitikti bent 4 straipsnio 1 dalies a punkto reikalavimus.

6 straipsnis
Atitikties vieta

1. I priedo A ir B dalyse išvardytų parametų atveju vanduo turi atitikti parametų vertes, nustatytas pagal 5 straipsnį, šiose vietose:
 - a) kai žmonėms vartoti skirtas vanduo tiekiamas iš skirstomojo tinklo – toje vietoje, kur vanduo pradeda bėgti iš patalpose arba objektuose esančių čiaupų, kurie paprastai naudojami žmonėms vartoti skirtam vandeniui;
 - b) kai žmonėms vartoti skirtas vanduo tiekiamas iš cisternos – toje vietoje, kur vanduo pradeda bėgti iš cisternos;
 - c) kai žmonėms vartoti skirtas vanduo išpilstomas į butelius ar kitas talpyklas – toje vietoje, kur jis išpilstomas į butelius ar kitas talpyklas;
 - d) kai žmonėms vartoti skirtas vanduo naudojamas maisto tvarkymui – toje vietoje, kurioje vanduo naudojamas tam tvarkymui vykdyti.
2. Žmonėms vartoti skirto vandens, kuriam taikomas šio straipsnio 1 dalies a punktas, atveju laikoma, kad valstybės narės įvykdė savo pareigas pagal šį straipsnį, 4 straipsnį ir 14 straipsnio 2 dalį, jei galima nustatyti, kad neatitiktis pagal 5 straipsnį nustatytoms parametų vertėms atsirado dėl pastatų vidaus vandentiekio sistemos arba jos techninės priežiūros, nedarant poveikio 10 straipsniui dėl prioritetinių patalpų.

3. Kai taikoma šio straipsnio 2 dalis ir esama rizikos, kad žmonėms vartoti skirtas vanduo, kuriam taikomas šio straipsnio 1 dalies a punktas, galėtų neatitikti pagal 5 straipsnį nustatytų parametrų verčių, valstybės narės vis tiek turi užtikrinti, kad:
- a) būtų imtasi tinkamų priemonių neatitikties parametrų vertėms rizikai sumažinti arba pašalinti, pavyzdžiui, būtų teikiamos rekomendacijos turto savininkams, kokių taisomųjų veiksmų jie galėtų imtis, ir prireikus būtų imtasi kitų priemonių, pavyzdžiui, tinkamų vandens ruošimo technologijų, kurios pakeistų vandens pobūdį ar savybes prieš jį tiekiant, kad sumažėtų arba būtų pašalinta rizika, jog patiektas vanduo neatitiks nustatytų parametrų verčių, ir
 - b) atitinkami vartotojai būtų tinkamai informuoti apie visus galimus papildomus taisomuosius veiksmus, kurių jie turėtų imtis.

7 straipsnis

Rizika grindžiamas požiūris į vandens saugą

1. Valstybės narės užtikrina, kad žmonėms vartoti skirto vandens tiekimui, ruošimui ir paskirstymui būtų taikomas rizika grindžiamas požiūris, apimantis visą vandens tiekimo grandinę – nuo vandens baseino, vandens gavybos, ruošimo, laikymo ir paskirstymo, iki atitikties vietos, kaip nurodyta 6 straipsnyje.

Rizika grindžiamas požiūris apima šiuos elementus:

- a) žmonėms vartoti skirto vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų rizikos vertinimą ir rizikos valdymą pagal 8 straipsnį;
 - b) kiekvienos vandens tiekimo sistemos, apimančios žmonėms vartoti skirto vandens gavybą, ruošimą, laikymą ir paskirstymą iki tiekimo vietos, rizikos vertinimą ir rizikos valdymą, kuriuos vykdo vandens tiekėjai pagal 9 straipsnį, ir
 - c) pastatų vidaus vandentiekio sistemų rizikos vertinimą pagal 10 straipsnį.
2. Valstybės narės, nepažeisdamos šios direktyvos tikslo dėl žmonėms vartoti skirto vandens kokybės ir vartotojų sveikatos, gali pritaikyti rizika grindžiamo požiūrio įgyvendinimą, kai esama tam tikrų apribojimų, susijusių su geografinėmis aplinkybėmis, pavyzdžiui, vandens tiekimo teritorijos atokumas arba ribotas prieinamumas.
3. Valstybės narės užtikrina, kad būtų aiškiai ir tinkamai paskirstyta suinteresuotųjų subjektų, kaip juos apibrėžia valstybės narės, atsakomybė už rizika grindžiamo požiūrio įgyvendinimą. Toks atsakomybės paskirstymas turi būti pritaikytas prie jų institucinės ir teisinės sistemos.

4. Žmonėms vartoti skirto vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų rizikos vertinimas ir rizikos valdymas pirmą kartą turi būti atlikti ne vėliau kaip ... [ketveri metai ir šeši mėnesiai po galutinio šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino]. Tas rizikos vertinimas ir rizikos valdymas reguliariai, ne rečiau kaip kas šešerius metus, peržiūrimi, atsižvelgiant į Direktyvos 2000/60/EB 7 straipsnyje numatytus reikalavimus, ir, prireikus, atnaujinami.
5. Vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimas ir rizikos valdymas pirmą kartą turi būti atlikti ne vėliau kaip ... [šešeri metai po galutinio šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino]. Tas rizikos vertinimas ir rizikos valdymas reguliariai, ne rečiau kaip kas šešerius metus, peržiūrimi ir, prireikus, atnaujinami.
6. Pastatų vidaus vandentiekio sistemų rizikos vertinimas pirmą kartą turi būti atliktas ne vėliau kaip ... [šešeri metai po galutinio šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino]. Tas rizikos vertinimas peržiūrimas kas šešerius metus ir, prireikus, atnaujinamas.
7. 4, 5 ir 6 dalyse nustatyti terminai neužkerta kelio valstybėms narėms užtikrinti, kad priemonių būtų imtasi kuo greičiau, kai tik nustatoma ir įvertinama rizika.

8 straipsnis

Žmonėms vartoti skirto vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų rizikos vertinimas ir rizikos valdymas

1. Nedarant poveikio Direktyvos 2000/60/EB 4–8 straipsniams, valstybės narės užtikrina, kad būtų atliekamas žmonėms vartoti skirto vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų rizikos vertinimas ir rizikos valdymas.
2. Valstybės narės užtikrina, kad rizikos vertinimas apimtų šiuos elementus:
 - a) vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų apibūdinimą, įskaitant:
 - i) vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų nustatymą ir kartografavimą;
 - ii) apsaugos zonų, jei tokios zonos buvo nustatytos pagal Direktyvos 2000/60/EB 7 straipsnio 3 dalį, kartografavimą;
 - iii) visų vandens baseinuose esančių vandens gavybos vietų geografinės nuorodas; atsižvelgiant į tai, kad tie duomenys gali būti neskelbtini, visų pirma visuomenės sveikatos apsaugos ir viešojo saugumo kontekste, valstybės narės užtikrina, kad tokie duomenys būtų saugomi ir perduodami tik atitinkamoms institucijoms ir vandens tiekėjams;
 - iv) vandens gavybos vietoms skirtuose vandens baseinuose atliekamų žemės naudojimo, nutekėjimo ir vandeningųjų sluoksnių papildymo procesų aprašymą;

- b) pavojų ir pavojingų įvykių vandens gavybos vietoms skirtuose vandens baseinuose nustatymą ir rizikos, kurią jie galėtų kelti žmonėms vartoti skirto vandens kokybei, vertinimą; atliekant tą vertinimą įvertinama galima rizika, dėl kurios vandens kokybė galėtų pablogėti tokiu mastu, kad tai galėtų kelti pavojų žmonių sveikatai;
- c) tinkamą vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų paviršinio vandens ir (arba) požeminio vandens arba neapdoroto vandens atitinkamų parametrų, medžiagų ar teršalų, atrinktų iš toliau pateikto sąrašo, stebėseną:
 - i) parametrų, išvardytų I priedo A ir B dalyse arba nustatytų pagal šios direktyvos 5 straipsnio 3 dalį;
 - ii) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/118/EB¹ I priede išvardytų požeminio vandens teršalų, taip pat teršalų ir taršos rodiklių, kurių ribines vertes valstybės narės nustatė pagal tos direktyvos II priedą;
 - iii) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/105/EB² I priede išvardytų prioritetinių medžiagų ir tam tikrų kitų teršalų;

¹ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/118/EB dėl požeminio vandens apsaugos nuo taršos ir jo būklės blogėjimo (OL L 372, 2006 12 27, p. 19).

² 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičianti ir panaikinanti Tarybos direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB ir iš dalies keičianti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB (OL L 348, 2008 12 24, p. 84).

- iv) konkrečiam upės baseinui būdingų teršalų, kuriuos valstybės narės nustato pagal Direktyvą 2000/60/EB;
- v) kitų žmonėms vartoti skirtam vandeniui reikšmingų teršalų, kuriuos valstybės narės nustato remdamosi pagal šios pastraipos b punktą surinkta informacija;
- vi) natūraliai pasitaikančių medžiagų, kurios galėtų kelti potencialų pavojų žmonių sveikatai naudojant žmonėms vartoti skirtą vandenį;
- vii) medžiagų ir junginių, įtrauktų į stebėjimo sąrašą, sudarytą pagal šios direktyvos 13 straipsnio 8 dalį.

Pirmos pastraipos a punkto tikslais valstybės narės gali naudotis informacija, surinkta pagal Direktyvos 2000/60/EB 5 ir 7 straipsnius.

Pirmos pastraipos b punkto tikslais valstybės narės gali naudotis žmogaus veiklos poveikio peržiūros, atliktos pagal Direktyvos 2000/60/EB 5 straipsnį, rezultatais ir informacija apie reikšmingą poveikį, surinkta pagal tos direktyvos II priedo 1.4, 1.5 ir 2.3–2.5 punktus.

Valstybės narės iš pirmos pastraipos c punkto i–vii papunkčiuose nurodytųjų atrenka parametrus, medžiagas ar teršalus, kurie laikomi reikšmingais stebėsenos tikslais atsižvelgiant į pavojus ir pavojingus įvykius, nustatytus pagal pirmos pastraipos b punktą, arba į vandens tiekėjų pagal 3 dalį pateiktą informaciją.

Tinkamos stebėsenos tikslais, kaip nurodyta pirmos pastraipos c punkte, be kita ko, siekiant aptikti naujas medžiagas, kurios kenkia žmonių sveikatai naudojant žmonėms vartoti skirtą vandenį, valstybės narės gali naudoti stebėseną, kuri vykdoma pagal Direktyvos 2000/60/EB 7 ir 8 straipsnius arba kitus Sąjungos teisės aktus ir kuri susijusi su vandens gavybos vietoms skirtais vandens baseiniais.

3. Vandens tiekėjai, kurie vykdo vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų arba neapdoroto vandens stebėseną, turi informuoti kompetentingas institucijas apie stebimų parametrų, medžiagų arba teršalų verčių kaitos tendencijas ir neįprastų kiekių ar koncentracijų atvejus.
4. Remdamosi pagal 2 dalį atlikto rizikos vertinimo rezultatais, valstybės narės užtikrina, kad būtų imtasi toliau nurodytų rizikos valdymo priemonių siekiant atitinkamai užkirsti kelią nustatytai rizikai arba ją kontroliuoti (pradedant prevencinėmis priemonėmis):
 - a) nustatytos ir įgyvendintos prevencinės priemonės vandens gavybos vietoms skirtuose vandens baseinuose, kuriomis papildomos numatytos priemonės arba priemonės, kurių imtasi pagal Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnio 3 dalies d punktą, kai to reikia siekiant užtikrinti žmonėms vartoti skirtą vandens kokybę; kai taikytina, tos prevencinės priemonės įtraukiamos į tos direktyvos 11 straipsnyje nurodytas priemonių programas; kai tinkama, valstybės narės užtikrina, kad teršėjai, bendradarbiaudami su vandens tiekėjais ir kitais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, imtųsi tokių prevencinių priemonių pagal Direktyvą 2000/60/EB;

- b) nustatytos ir įgyvendintos poveikį mažinančios priemonės vandens gavybos vietoms skirtuose vandens baseinuose, kuriomis papildomos priemonės, kurios numatytos arba kurių imtasi pagal Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnio 3 dalies d punktą, kai to reikia siekiant užtikrinti žmonėms vartoti skirto vandens kokybę; kai tinkama, tos poveikį mažinančios priemonės įtraukiamos į tos direktyvos 11 straipsnyje nurodytas priemonių programas; kai tinkama, valstybės narės užtikrina, kad teršėjai, bendradarbiaudami su vandens tiekėjais ir kitais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, imtųsi tokių poveikį mažinančių priemonių pagal Direktyvą 2000/60/EB;
- c) užtikrinta tinkama vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų paviršinio vandens ir (arba) požeminio vandens arba neapdoroto vandens parametrų, medžiagų ar teršalų, kurie patekę į vartojamą vandenį galėtų kelti riziką žmonių sveikatai arba galėtų lemti nepriimtina žmonių vartoti skirto vandens kokybės pablogėjimą ir į kuriuos nebuvo atsižvelgta vykdant stebėseną pagal Direktyvos 2000/60/EB 7 ir 8 straipsnius, stebėseną; kai tinkama, ta stebėseną įtraukiama į tos direktyvos 8 straipsnyje nurodytas stebėsenos programas;
- d) įvertintas poreikis nustatyti arba pritaikyti požeminio vandens ir paviršinio vandens apsaugos zonas, kaip nurodyta Direktyvos 2000/60/EB 7 straipsnio 3 dalyje, arba kitas atitinkamas zonas.

Valstybės narės užtikrina, kad tinkamais intervalais būtų peržiūrimas visų šioje dalyje nurodytų priemonių veiksmingumas.

5. Valstybės narės užtikrina, kad vandens tiekėjai ir kompetentingos institucijos turėtų prieigą prie 2 ir 3 dalyse nurodytos informacijos. Visų pirma, atitinkami vandens tiekėjai turi turėti prieigą prie pagal 2 dalies pirmos pastraipos c punktą gautų stebėsenos rezultatų.

Remdamosi 2 ir 3 dalyse nurodyta informacija, valstybės narės gali:

- a) reikalauti, kad vandens tiekėjai atliktų papildomą tam tikrų parametų stebėseną arba vandens ruošimą atsižvelgiant į tuos parametrus;
- b) leisti vandens tiekėjams sumažinti parametro stebėsenos vykdymo dažnumą arba išbraukti parametą iš parametų, kurių stebėseną vandens tiekėjas turi vykdyti pagal 13 straipsnio 2 dalies a punktą, sąrašo, nereikalaudamos atlikti vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimą, su sąlyga, kad:
 - i) tai nėra pagrindinis parametras, kaip tai suprantama II priedo B dalies 1 punkte ir
 - ii) nėra jokio pagrįstai numatyti galimo veiksnio, kuris galėtų sukelti žmonėms vartoti skirto vandens kokybės pablogėjimą.

6. Jei vandens tiekėjui leidžiama sumažinti parametro stebėsenos vykdymo dažnumą arba išbraukti parametą iš stebėtinų parametrų sąrašo, kaip nurodyta 5 dalies antros pastraipos b punkte, valstybės narės užtikrina tinkamą tų parametrų stebėseną atlikdamos vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų rizikos vertinimo ir rizikos valdymo peržiūrą pagal 7 straipsnio 4 dalį.

9 straipsnis

Vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimas ir rizikos valdymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad vandens tiekėjas atliktų vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimą ir rizikos valdymą.
2. Valstybės narės užtikrina, kad atliekant vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimą:
 - a) būtų atsižvelgiama į pagal 8 straipsnį atlikto vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų rizikos vertinimo ir rizikos valdymo rezultatus;
 - b) būtų parengtas vandens tiekimo sistemos nuo vandens gavybos vietos, ruošimo, laikymo ir paskirstymo iki vandens tiekimo vietos aprašymas, ir
 - c) būtų nustatyti pavojai ir pavojingi įvykiai vandens tiekimo sistemoje ir būtų įvertinta rizika, kurią jie, naudojant žmonėms vartoti skirtą vandenį, galėtų kelti žmonių sveikatai, atsižvelgiant į riziką, kylančią dėl klimato kaitos, nuotėkio ir nesandarių vamzdžių.

3. Remdamosi pagal 2 dalį atlikto rizikos vertinimo rezultatais, valstybės narės užtikrina, kad būtų imtasi šių rizikos valdymo priemonių:
- a) apibrėžtos ir įgyvendintos kontrolės priemonės, skirtos vandens tiekimo sistemoje nustatytos rizikos, kuri galėtų pabloginti žmonėms vartoti skirto vandens kokybę, prevencijai ir poveikiui sumažinti;
 - b) apibrėžtos ir įgyvendintos vandens tiekimo sistemos kontrolės priemonės, kuriomis papildomos priemonės, kurios numatytos arba kurių imtasi pagal šios direktyvos 8 straipsnio 4 dalį arba Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnio 3 dalį, siekiant sumažinti riziką vandens gavybos vietoms skirtuose vandens baseinuose, kuri galėtų pabloginti žmonėms vartoti skirto vandens kokybę;
 - c) įgyvendinta pagal vandens tiekimo pobūdį pritaikyta sistemos veiklos stebėsenos programa pagal 13 straipsnį;
 - d) užtikrinta, kad tais atvejais, kai ruošiant ar paskirstant žmonėms vartoti skirtą vandenį atliekamas dezinfekavimas, būtų patvirtintas atliekamo dezinfekavimo veiksmingumas, kad užterštumas dezinfekavimo šalutiniais produktais būtų kuo mažesnis, nesumažinant dezinfekavimo veiksmingumo, kad užterštumas vandens valymo cheminėmis medžiagomis būtų kuo mažesnis ir kad vandenyje liekančios medžiagos nekeltų pavojaus 4 straipsnyje išdėstytų bendrųjų pareigų laikymuisi;

- e) patikrinta, ar vandens tiekimo sistemoje naudojamos medžiagos, vandens valymo cheminės medžiagos ir filtravimo priemonės, kurios liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu, atitinka 11 ir 12 straipsnius.

4. Remdamosi pagal 2 dalį atlikto vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimo rezultatais, valstybės narės:

- a) numato galimybę sumažinti parametro stebėsenos vykdymo dažnumą arba išbraukti parametą iš stebėtinų parametrų, išskyrus II priedo B dalies 1 punkte nurodytus pagrindinius parametrus, sąrašo, jei kompetentinga institucija įsitikina, kad tai padarius nebus pakenkta žmonėms vartoti skirto vandens kokybei:
 - i) remiantis tuo, ar parametras pasitaiko neapdorotame vandenyje, ir atsižvelgiant į vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų rizikos vertinimą, kaip nustatyta 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse;
 - ii) kai parametras gali atsirasti tik naudojant tam tikrą vandens ruošimo technologiją arba dezinfekavimo metodą, ir tos technologijos ar metodo vandens tiekėjas nenaudoja, arba
 - iii) remiantis II priedo C dalyje išdėstytomis specifikacijomis;

b) užtikrina, kad būtų išplėstas žmonėms vartoti skirto vandens parametru, kurių stebėseną turi būti vykdoma pagal 13 straipsnį, sąrašas arba kad būtų padidintas stebėsenos vykdymo dažnumas:

i) remiantis tuo, ar parametras pasitaiko neapdorotame vandenyje, atsižvelgiant į vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų rizikos vertinimą, kaip nustatyta 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse, arba

ii) remiantis II priedo C dalyje išdėstytomis specifikacijomis.

5. Atliekant vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimą turi būtų vertinami I priedo A, B ir C dalyse išvardyti parametrai, pagal 5 straipsnio 3 dalį nustatyti parametrai ir medžiagos ar junginiai, įtraukti į stebėjimo sąrašą, sudarytą pagal 13 straipsnio 8 dalį.

6. Valstybės narės gali vandens tiekėjus, tiekiančius vidutiniškai 10–100 m³ vandens per dieną arba aprūpinančius vandeniu 50–100 žmonių, atleisti nuo reikalavimo atlikti vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimą ir rizikos valdymą, jei kompetentinga institucija įsitikina, kad tokia išimtis nepakenktų žmonėms vartoti skirto vandens kokybei.

Tokios išimties atveju tie vandens tiekėjai, kuriems taikoma išimtis, turi vykdyti reguliarią stebėseną pagal 13 straipsnį.

10 straipsnis

Pastatų vidaus vandentiekio sistemų rizikos vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų atliekamas pastatų vidaus vandentiekio sistemų rizikos vertinimas. Tas rizikos vertinimas apima šiuos elementus:
 - a) atliekama su pastatų vidaus vandentiekio sistemomis ir su jomis susijusiais gaminiais bei medžiagomis susijusios potencialios rizikos bendra analizė ir patikrinama, ar ta potenciali rizika daro poveikį vandens kokybei toje vietoje, kurioje jis bėga iš čiaupų, kurie paprastai naudojami žmonėms vartoti skirtam vandeniui; ši bendra analizė neapima individualių būstų analizės, ir
 - b) patalpose, kuriose atliekant bendrą analizę pagal a punktą buvo nustatyta konkreti rizika vandens kokybei ir žmonių sveikatai, vykdoma I priedo D dalyje išvardytų parametrų stebėseną.

Legionella bakterijų arba švino atveju valstybės narės gali nuspręsti pirmos pastraipos b punkte nurodytą stebėseną atlikti tik prioritetingose patalpose.

2. Kai valstybės narės, remdamosi pagal 1 dalies pirmos pastraipos a punktą atliktos bendros analizės rezultatais, padaro išvadą, kad pastatų vidaus vandentiekio sistemos arba su jomis susiję gaminiai ir medžiagos kelia riziką žmonių sveikatai, arba jei pagal 1 dalies pirmos pastraipos b punktą vykdytos stebėsenos rezultatai rodo, kad nesilaikoma I priedo D dalyje nustatytų parametrų verčių, valstybės narės užtikrina, kad būtų imtasi tinkamų priemonių siekiant pašalinti arba sumažinti neatitikties I priedo D dalyje nurodytoms parametrų vertėms riziką.

Legionella bakterijų atveju tos priemonės taikomos bent prioritetinėms patalpoms.

3. Siekdamos sumažinti su pastatų vidaus vandentikiu susijusią riziką visose pastatų vidaus vandentiekio sistemose, valstybės narės užtikrina, kad būtų apsvarstytos visos toliau nurodytos priemonės ir būtų imtasi tų priemonių, kurios laikomos tinkamomis:
- a) raginti viešųjų ir privačių patalpų savininkus atlikti pastatų vidaus vandentiekio sistemos rizikos vertinimą;
 - b) informuoti viešųjų ir privačiųjų patalpų naudotojus ir savininkus apie priemones, kuriomis siekiama pašalinti arba sumažinti žmonėms vartoti skirtą vandens kokybės standartų neatitikties riziką, kylančią dėl pastatų vidaus vandentiekio sistemos;
 - c) teikti rekomendacijas vartotojams apie žmonėms vartoti skirtą vandens vartojimo bei naudojimo sąlygas ir apie galimus veiksmus, padedančius išvengti tos rizikos pasikartojimo;

- d) skatinti rengti mokymus vandentiekininkams ir kitiems specialistams, dirbantiems su pastatų vidaus vandentiekio sistemomis ir montuojantiems statybos produktus ir medžiagas, kurie liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu;
- e) užtikrinti, kad įdiegtos veiksmingos *Legionella* bakterijų kontrolės ir valdymo priemonės, kurios būtų proporcingos esamai rizikai, siekiant užkirsti kelią galimiems ligos protrūkiams ir juos likviduoti, ir
- f) švino atžvilgiu, jei tai ekonomiškai ir techniškai įmanoma, įgyvendinti priemones iš švino pagamintiems esamų pastatų vidaus vandentiekio sistemų komponentams pakeisti.

11 straipsnis

Minimalieji higienos reikalavimai, taikomi medžiagoms, kurios liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu

1. 4 straipsnio tikslais valstybės narės užtikrina, kad medžiagos, kurias numatoma naudoti naujuose arba, jei atliekami remonto ar rekonstrukcijos darbai – esamuose žmonėms vartoti skirtu vandens gavybos, ruošimo, laikymo ar paskirstymo įrenginiuose, ir kurios liečiasi su tokiu vandeniu:
 - a) nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nekenktų žmonių sveikatos apsaugai, kaip numatyta šioje direktyvoje;
 - b) nedarytų neigiamo poveikio vandens spalvai, kvapui ar skoniui;

- c) nedidintų vandens mikrobinės taršos;
- d) neišplautų į vandenį teršalų daugiau nei būtina atsižvelgiant į numatytą medžiagos paskirtį

2. Siekiant užtikrinti vienodą 1 dalies taikymą, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais, remiantis V priede nustatytais principais, nustatomi konkretūs minimalieji higienos reikalavimai, taikomi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu besiliečiančioms medžiagoms. Tais įgyvendinimo aktais nustatoma:

- a) ne vėliau kaip ... [treji metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] – pradinių medžiagų, junginių ir sudedamųjų dalių, kurie turi būti įtraukti į Europos pozityviuosius pradinių medžiagų, junginių ar sudedamųjų dalių sąrašai, bandymo ir patvirtinimo metodika, įskaitant su cheminėmis medžiagomis ar medžiagomis susijusias konkrečias išsiskyrimo ribines vertes ir mokslines išankstines sąlygas;
- b) ne vėliau kaip ... [ketveri metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos], remiantis ECHA sudarytais sąrašais, įskaitant galiojimo pabaigos datas – kiekvienos medžiagų grupės, t. y. organinės, cemento, metalo, emalio ir keramikos ar kitos neorganinės medžiagos, – Europos pozityvieji pradinių medžiagų, junginių ar sudedamųjų dalių, kuriuos leidžiama naudoti medžiagų arba gaminių, kurie liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu, gamybai, sąrašai, įskaitant, kai tikslinga, jų naudojimo sąlygas ir išsiskyrimo ribines vertes, kurios turi būti nustatytos remiantis pagal šios pastraipos a punktą patvirtinta metodika ir atsižvelgiant į 3 bei 4 dalis;

- c) ne vėliau kaip ... [treji metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] – galutinių medžiagų, naudojamų gaminiuose, pagamintuose iš į Europos pozityviuosius sąrašus įtrauktų pradinių medžiagų, junginių ar sudedamųjų dalių, bandymo ir patvirtinimo procedūros ir metodai, įskaitant:
- i) atitinkamų medžiagų ir kitų parametrų, pavyzdžiui, drumstumo, skonio, kvapo, spalvos, bendrosios organinės anglies, netikėtų medžiagų išleidimo ir mikrobinės taršos didėjimo, kurie turi būti tikrinami išsiskiriančiame vandenyje, nustatymą;
 - ii) poveikio vandens kokybei tyrimo metodus, atsižvelgiant į atitinkamus Europos standartus;
 - iii) bandymų rezultatų tinkamumo (netinkamumo) nustatymo kriterijus, kuriais atsižvelgiama į, *inter alia*, iš čiaupo tekančiame vandenyje nustatyto medžiagos išsiskyrimo perskaičiavimo į tikėtinas normas ir, prireikus, į taikymo ar naudojimo sąlygas.

Šioje dalyje numatyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 22 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Pirmieji Europos pozityvieji sąrašai, kurie turi būti patvirtinti pagal 2 dalies pirmos pastraipos b punktą, grindžiami, *inter alia*, esamais nacionaliniais pozityviaisiais sąrašais, kitomis galiojančiomis nacionalinės teisės normomis ir rizikos vertinimais, kuriuos atlikus buvo parengti tokie nacionaliniai sąrašai. Šiuo tikslu valstybės narės ne vėliau kaip ... [šeši mėnesiai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] praneša ECHA apie visus esamus nacionalinius pozityviuosius sąrašus, kitas nuostatas ir turimus vertinimo dokumentus.

Europos pozityviajame organinių medžiagų pradinį medžiagų sąrašą atsižvelgiama į sąrašą, Komisijos sudarytą pagal Reglamento (EB) Nr. 1935/2004 5 straipsnį.

4. Europos pozityviuosiuose sąrašuose nurodomos tik tos pradinės medžiagos, junginiai ar sudedamosios dalys, kuriuos leidžiama naudoti, kaip nurodyta 2 dalies pirmos pastraipos b punkte.

Europos pozityviuosiuose sąrašuose nurodomos galiojimo pabaigos datos, nustatytos remiantis ECHA rekomendacija. Galiojimo pabaigos datos nustatomos visų pirma remiantis pavojingomis medžiagų savybėmis, rizikos vertinimų, kuriais remtasi, kokybe ir tuo, ar tų rizikos vertinimų rezultatai yra aktualūs. Europos pozityviuosiuose sąrašuose taip pat gali būti pateiktos pereinamojo laikotarpio nuostatos.

Remdamasi 6 dalyje nurodytomis ECHA nuomonėmis, Komisija, atsižvelgdama į naujausius mokslo ir technologijų pokyčius, reguliariai peržiūri ir, prireikus, atnaujiną 2 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytus įgyvendinimo aktus.

Pirma tokia peržiūra atliekama ne vėliau kaip per 15 metų nuo pirmojo Europos pozityviojo sąrašo patvirtinimo.

Komisija užtikrina, kad visi aktualūs aktai arba standartizacijos įgaliojimai, kuriuos ji priima pagal kitus Sąjungos teisės aktus, atitiktų šią direktyvą.

5. Norėdami įtraukti pradines medžiagas, junginius ar sudedamąsias dalis į Europos pozityviuosius sąrašus ar juos išbraukti iš tų sąrašų, ekonominės veiklos vykdytojai ar atitinkamos institucijos pateikia paraiškas ECHA.

Komisija pagal 21 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais ši direktyva papildoma nustatant procedūrą, įskaitant informacijos reikalavimus, dėl paraiškų teikimo proceso. Pagal procedūrą užtikrinama, kad prie paraiškų būtų pridėti rizikos vertinimai, ir kad ekonominės veiklos vykdytojai ar atitinkamos institucijos konkrečiu formatu pateiktų rizikos vertinimui reikalingą informaciją.

6. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 76 straipsnio 1 dalies c punktą įsteigtas ECHA Rizikos vertinimo komitetas pateikia nuomonę dėl pagal 5 dalį pateiktų paraiškų per terminą, kuris turi būti nustatytas toje dalyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose. Į tuos deleguotuosius aktus taip pat gali būti įtraukta papildomų procedūrinių nuostatų dėl paraiškų teikimo proceso ir ECHA Rizikos vertinimo komiteto nuomonių teikimo.

7. Valstybės narės laiko, kad gaminiai, patvirtinti pagal 2 dalyje numatytus konkrečius minimaliuosius higienos reikalavimus, atitinka 1 dalyje nustatytus reikalavimus.

Valstybės narės užtikrina, kad šios direktyvos tikslais pateikti į rinką būtų galima tik tokius su žmonėms vartoti skirtu vandeniu besiliečiančius gaminius, kuriuose naudojamos pagal šią direktyvą patvirtintos galutinės medžiagos.

Tai neužkerta kelio valstybėms narėms, visų pirma kai to reikia dėl konkrečios vietos neapdoroto vandens kokybės, konkrečiais arba deramai pagrįstais atvejais pagal SESV 193 straipsnį patvirtinti griežtesnes apsaugos priemones dėl galutinių medžiagų naudojimo. Apie tokias priemones pranešama Komisijai.

I šio straipsnio taikymo sritį patenkantiems gaminiams taikomas Reglamentas (ES) 2019/1020.

8. Komisija pagal 21 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais ši direktyva papildoma nustatant tinkamą atitikties vertinimo procedūrą, taikytiną gaminiams, kuriems taikomas šis straipsnis, remiantis Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 768/2008/EB¹ II priede pateiktais moduliais. Nustatydama, kuri atitikties vertinimo procedūra turi būti taikoma, Komisija užtikrina, kad būtų laikomasi šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų tikslų, kartu atsižvelgdama į proporcingumo principą. Šiuo tikslu Komisija kaip atskaitos tašką naudoja Reglamento (ES) Nr. 305/2011 V priede nustatytą eksploatacinių savybių pastovumo vertinimo ir tikrinimo sistemą 1+ arba iš esmės lygiavertę procedūrą, išskyrus atvejus, kai tai būtų neproporcinga. Šioje dalyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose taip pat pateikiamos atitikties vertinimo įstaigų skyrimo taisyklės, kai tokios įstaigos dalyvauja atitinkamose atitikties vertinimo procedūrose.

¹ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 768/2008/EB dėl bendrosios gaminių pardavimo sistemos ir panaikinantį Sprendimą 93/465/EEB (OL L 218, 2008 8 13, p. 82).

9. Kol bus priimti 2 dalyje nurodyti įgyvendinimo aktai, valstybės narės turi teisę palikti galioti arba patvirtinti nacionalines priemones dėl konkrečių minimaliųjų higienos reikalavimų, taikomų 1 dalyje nurodytoms medžiagoms, jei tos priemonės atitinka SESV nustatytas taisykles.
10. Siekiant palengvinti šio straipsnio laikymąsi, Komisija gali paprašyti vienos ar kelių Europos standartizacijos organizacijų parengti Europos standartą dėl vienodų gaminių, kurie liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu, bandymų ir vertinimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1025/2012¹ 10 straipsnį.
11. Komisija pagal 21 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais ši direktyva papildoma nustatant suderintas aiškaus, įskaitomo ir neištrinamo ženklavimo, kuris turi būti naudojamas nurodyti, kad gaminiai, kurie liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu, atitinka šį straipsnį, specifikacijas.

¹ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1025/2012 dėl Europos standartizacijos, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 89/686/EEB ir 93/15/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB ir 2009/105/EB ir panaikinamas Tarybos sprendimas 87/95/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1673/2006/EB (OL L 316, 2012 11 14, p. 12).

12. Ne vėliau kaip ... [devyneri metai po šios direktyvos galutinės perkėlimo į nacionalinę teisę dienos] Komisija, remdamasi visų pirma taikant reglamentus (EB) Nr. 1935/2004 ir (ES) Nr. 305/2011 įgyta patirtimi, peržiūri sistemos veikimą, kaip nustatyta šiame straipsnyje, ir pateikia Europos Parlamentui bei Tarybai ataskaitą, kurioje įvertina, ar:
- a) visoje Sąjungoje tinkamai apsaugota žmonių sveikata dėl tų klausimų, kuriems taikomas šis straipsnis;
 - b) tinkamai veikia gaminių, kurie liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu, vidaus rinka;
 - c) reikia pateikti papildomą pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl tų klausimų, kuriems taikomas šis straipsnis.

12 straipsnis

Minimalieji reikalavimai, taikomi vandens ruošimo cheminėms medžiagoms ir filtravimo priemonėms, kurios liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu

1. 4 straipsnio tikslais valstybės narės užtikrina, kad vandens valymo cheminės medžiagos ir filtravimo priemonės, kurios liečiasi su žmonėms vartoti skirtu vandeniu:
- a) nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nekenktų žmonių sveikatos apsaugai, kaip numatyta šioje direktyvoje;

- b) nedarytų neigiamo poveikio vandens spalvai, kvapui ar skoniui;
 - c) netyčia nepadidintų vandens mikrobinės taršos;
 - d) neužterštų vandens daugiau nei būtina atsižvelgiant į numatytą paskirtį.
2. Šio straipsnio reikalavimų nacionalinio įgyvendinimo tikslu atitinkamai taikoma 4 straipsnio 2 dalis.
3. Pagal šio straipsnio 1 dalį, nedarant poveikio Reglamentui (ES) Nr. 528/2012 ir taikant atitinkamus Europos standartus dėl konkrečių vandens ruošimo cheminių medžiagų ar filtravimo priemonių, valstybės narės užtikrina, kad būtų vertinamas vandens ruošimo cheminių medžiagų ar filtravimo priemonių grynumas ir užtikrinama tokių cheminių medžiagų bei filtravimo priemonių kokybė.

13 straipsnis

Stebėsena

1. Valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad būtų vykdoma reguliari žmonėms vartoti skirto vandens kokybės stebėsena pagal šį straipsnį ir II priedo A ir B dalis, siekiant patikrinti, ar vartotojams tiekiamas vanduo atitinka šios direktyvos reikalavimus, visų pirma parametrų vertes, nustatytas pagal 5 straipsnį. Žmonėms vartoti skirto vandens mėginiai imami taip, kad juose atsispindėtų to vandens kokybė visų metų eigoje.

2. Tam, kad būtų vykdomos 1 dalyje nustatytos pareigos, visų rūšių žmonėms vartoti skirtam vandeniui pagal II priedo A dalį parengiamos tinkamos stebėsenos programos. Tos stebėsenos programos pritaikomos pagal tiekimo pobūdį, atsižvelgiant į vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų ir vandens tiekimo sistemų rizikos vertinimo rezultatus, ir jas sudaro šie elementai:
- a) I priedo A, B ir C dalyse išvardytų parametrų, taip pat pagal 5 straipsnio 3 dalį, pagal II priedą ir, jei atliekamas vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimas, pagal 9 straipsnį ir II priedo C dalį nustatytų parametrų stebėseną, nebent valstybė narė nuspręstų, kad vieną iš tų parametrų galima išbraukti iš stebėtinų parametrų sąrašo pagal 8 straipsnio 5 dalies antros pastraipos b punktą arba 9 straipsnio 4 dalies a punktą;
 - b) I priedo D dalyje išvardytų parametrų stebėseną, vykdomą pastatų vidaus vandentiekio sistemų rizikos vertinimo tikslais, kaip numatyta 10 straipsnio 1 dalies b punkte;
 - c) į stebėjimo sąrašą įtrauktų medžiagų ir junginių stebėseną pagal šio straipsnio 8 dalies penktą pastraipą;
 - d) stebėseną, vykdomą pavojų ir pavojingų įvykių nustatymo tikslais, kaip numatyta 8 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punkte;
 - e) sistemos veiklos stebėseną, vykdomą pagal II priedo A dalies 3 punktą.

3. Mėginių ėmimo vietas nustato kompetentingos institucijos, ir tos vietos turi atitikti II priedo D dalyje nustatytus atitinkamus reikalavimus.
4. Valstybės narės laikosi III priede nustatytų parametrų analizės specifikacijų remdamosi šiais principais:
 - a) gali būti naudojami kiti nei III priedo A dalyje nustatyti analizės metodai, jei galima įrodyti, kad gauti rezultatai yra ne mažiau patikimi nei rezultatai, kurie gaunami taikant III priedo A dalyje nustatytus metodus, pateikiant Komisijai visą reikalingą informaciją apie tuos metodus ir jų lygiavertiškumą;
 - b) III priedo B dalyje nurodytų parametrų atveju gali būti taikomas bet kuris analizės metodas, jei jis atitinka toje dalyje nustatytus reikalavimus.
5. Valstybės narės užtikrina, kad būtų vykdoma papildoma tų medžiagų ir mikroorganizmų, dėl kurių pagal 5 straipsnį nebuvo nustatyta jokia parametro vertė, konkrečiau atvejo stebėseną, jei yra pagrindo įtarti, jog esami jų kiekiai arba koncentracijos kelia potencialų pavojų žmonių sveikatai.
6. Ne vėliau kaip ... [treji metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] Komisija pagal 21 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais ši direktyva papildoma patvirtinant mikroplastikų kiekio apskaičiavimo metodiką, siekiant įtraukti juos į šio straipsnio 8 dalyje nurodytą stebėjimo sąrašą, kai bus įgyvendintos pagal tą dalį nustatytos sąlygos.

7. Ne vėliau kaip ... [treji metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] Komisija parengia technines gaires dėl analizės metodų, skirtų per- ir polifluoralkilintų cheminių medžiagų pagal parametrus „PFAS suma“ ir „PFAS iš viso“ stebėsenai, įskaitant aptikimo ribines vertes, parametrų vertes ir mėginių ėmimo dažnumą.
8. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais sudaromas ir atnaujinamas medžiagų ar junginių, kurie visuomenei ar mokslo bendruomenei kelia susirūpinimą dėl sveikatos priežasčių, pavyzdžiui, vaistų, endokrininę sistemą ardančių medžiagų ir mikroplastikų, stebėjimo sąrašas (toliau – stebėjimo sąrašas).

Medžiagos ir junginiai įtraukiami į stebėjimo sąrašą, kai jų gali būti žmonėms vartoti skirtame vandenyje ir jie galėtų kelti potencialų pavojų žmonių sveikatai. Tuo tikslu Komisija visų pirma vadovaujasi PSO moksliniais tyrimais. Bet kokios naujos medžiagos ar junginio įtraukimas turi būti deramai pagrįstas pagal 1 ir 4 straipsnius.

Į pirmąjį stebėjimo sąrašą įtraukiamas beta-estradiolis ir nonilfenolis, atsižvelgiant į jų endokrininę sistemą ardančias savybes ir jų keliamą riziką žmonių sveikatai. Pirmasis stebėjimo sąrašas sudaromas ne vėliau kaip ... [vieni metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Stebėjimo sąraše nurodoma kiekvienos medžiagos ar junginio rekomenduojamoji vertė ir, prireikus, galimas analizės metodas, nereikalaujantis pernelyg didelių išlaidų.

Valstybės narės įdiegia stebėsenos reikalavimus, susijusius su galimu medžiagų ar junginių, įtrauktų į stebėjimo sąrašą, buvimu atitinkamuose žmonėms vartoti skirto vandens tiekimo grandinės taškuose.

Šiuo tikslu valstybės narės gali atsižvelgti į informaciją, surinktą pagal šios direktyvos 8 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, ir gali naudoti stebėsenos duomenis, surinktus pagal direktyvas 2000/60/EB bei 2008/105/EB, ar kitus atitinkamus Sąjungos teisės aktus, kad būtų išvengta stebėsenos reikalavimų dubliavimosi.

Stebėsenos rezultatai įtraukiami į duomenų rinkinius, parengtus pagal 18 straipsnio 1 dalies b punktą, kartu su stebėsenos, vykdytos pagal 8 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punktą, rezultatais.

Jei pagal 8 straipsnio 2 dalį arba šios dalies penktą pastraipą aptinkama į stebėjimo sąrašą įtraukta medžiaga ar junginys, kurių koncentracija viršija stebėjimo sąrašė nustatytas rekomenduojamąsias vertes, valstybės narės užtikrina, kad būtų apsvarstytos toliau nurodytos priemonės ir būtų imtasi tų priemonių, kurios laikomos tinkamomis:

- a) prevencinės priemonės, poveikio mažinimo priemonės arba tinkama vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų ar neapdoroto vandens stebėseną, kaip nustatyta 8 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktuose;
- b) reikalavimas, kad vandens tiekėjai vykdytų tų medžiagų ar junginių stebėseną pagal 8 straipsnio 5 dalies antros pastraipos a punktą;

- c) reikalavimas, kad vandens tiekėjai patikrintų, ar ruošimas yra tinkamas rekomenduojamai vertei pasiekti, ir, prireikus, optimizuotų ruošimą, ir
- d) taisomieji veiksmai pagal 14 straipsnio 6 dalį, kai valstybės narės mano, kad tai būtina žmonių sveikatai apsaugoti.

Šioje dalyje numatyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 22 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

14 straipsnis

Taisomieji veiksmai ir vartojimo apribojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad bet koks parametrų verčių, nustatytų pagal 5 straipsnį, nesilaikymas būtų nedelsiant ištirtas siekiant nustatyti jo priežastį.
2. Jei, nepaisant to, kad buvo imtasi priemonių 4 straipsnio 1 dalyje nustatytoms pareigoms vykdyti, žmonėms vartoti skirtas vanduo neatitinka pagal 5 straipsnį nustatytų parametrų verčių, atitinkama valstybė narė, nedarant poveikio 6 straipsnio 2 daliai, užtikrina, kad kuo greičiau būtų imtasi būtinų taisomųjų veiksmų to vandens kokybei atkurti, ir teikia pirmenybę minėtų veiksmų vykdymo užtikrinimui, atsižvelgdama, *inter alia*, į tai, kiek buvo viršytos atitinkamos parametrų vertės, ir į susijusį potencialų pavojų žmonių sveikatai.

Neatitikties I priedo D dalyje nustatytoms parametrų vertėms atveju taisomieji veiksmai apima ir 10 straipsnio 3 dalyje nustatytas priemones.

3. Neatsižvelgiant į tai, ar buvo nesilaikyta parametrų verčių, ar ne, valstybės narės užtikrina, kad būtų uždrausta tiekti žmonėms vartoti skirtą vandenį, kuris kelia potencialų pavojų žmonių sveikatai, arba būtų apribotas tokio vandens vartojimas, ir kad būtų imtasi visų kitų taisomųjų veiksmų, būtinų žmonių sveikatai apsaugoti.

Valstybės narės I priedo A ir B dalyse nustatytų parametrų verčių minimaliųjų reikalavimų nesilaikymą laiko potencialiu pavojumi žmonių sveikatai, išskyrus atvejus, kai, kompetentingos institucijos nuomone, neatitiktis parametro vertei yra nereikšminga.

4. 2 ir 3 dalyse aprašytais atvejais, jei laikoma, kad neatitiktis parametrų vertėms kelia potencialų pavojų žmonių sveikatai, valstybės narės kuo skubiau imasi visų šių priemonių:
- a) visiems susijusiems vartotojams praneša apie potencialų pavojų žmonių sveikatai ir jo priežastį, apie parametro vertės viršijimą ir taisomuosius veiksmus, kurių imtasi, įskaitant naudojimo draudimą ar ribojimą arba kitus veiksmus;
 - b) vartotojams teikia ir reguliariai atnaujiną būtinąs rekomendacijas dėl vandens vartojimo ir naudojimo sąlygų, visų pirma atsižvelgdamos į gyventojų grupes, galinčias patirti didesnę su vandeniu susijusią riziką, ir
 - c) kai tik nustatoma, kad nebeliko potencialaus pavojaus žmonių sveikatai, apie tai informuoja vartotojus ir praneša jiems, kad paslauga vėl teikiama įprastai.

5. Kompetentingos institucijos arba kitos atitinkamos įstaigos nusprendžia, kokių veiksmų turi būti imamasi pagal 3 dalį, atsižvelgdamos į tai, kokią riziką žmonių sveikatai sukeltų vandens tiekimo pertrūkiai arba žmonėms vartoti skirto vandens naudojimo apribojimas.
6. Tais atvejais, kai nesilaikoma I priedo C dalyje nustatytų parametrų verčių arba specifikacijų, valstybės narės apsveria, ar ta neatitiktis kelia riziką žmonių sveikatai. Jos imasi taisomųjų veiksmų žmonėms vartoti skirto vandens kokybei atkurti, būtinų žmonių sveikatai apsaugoti.

15 straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos

1. Tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis valstybės narės gali numatyti nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo I priedo B dalyje išdėstytų arba pagal 5 straipsnio 3 dalį nustatytų parametrų verčių iki didžiausios valstybių narių nustatytinos vertės su sąlyga, kad tokios nukrypti leidžiančios nuostatos nekels potencialaus pavojaus žmonių sveikatai ir jei atitinkamoje teritorijoje žmonėms vartoti skirtas vanduo negali būti tiekiamas jokiais kitais priimtinais būdais. Nukrypti leidžiančios nuostatos taikomos tik kai:
 - a) nustatomas naujas žmonėms vartoti skirto vandens gavybai skirtas vandens baseinas;
 - b) žmonėms vartoti skirto vandens gavybos vietai skirtame vandens baseine nustatomas naujas taršos šaltinis, arba kai ieškoma naujų parametrų, arba nustatomi nauji parametrai, arba

- c) egzistuojančiame žmonėms vartoti skirto vandens gavybos vietai skirtame vandens baseine susidaro nenumatyta ir išimtinė situacija, dėl kurios galėtų būti laikinai šiek tiek viršijamos parametų vertės.

Pirmoje pastraipoje nurodytos nukrypti leidžiančios nuostatos taikomos kuo trumpesnę laikotarpį, ir jų taikymo trukmė neturi viršyti trejų metų. Besibaigiant nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo laikotarpiui valstybės narės atlieka patikrinimą, siekdamos nustatyti, ar padaryta pakankama pažanga.

Išskirtinėmis aplinkybėmis valstybė narė gali leisti taikyti antrą nukrypti leidžiančią nuostatą pirmos pastraipos a ir b punktų atžvilgiu. Jei valstybė narė ketina leisti taikyti tokią antrą nukrypti leidžiančią nuostatą, ji perduoda Komisijai patikrinimo išvadas ir nurodo savo sprendimo dėl antros nukrypti leidžiančios nuostatos motyvus. Tokios antros nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo trukmė negali viršyti trejų metų.

2. Bet kurioje nukrypti leidžiančioje nuostatoje pagal 1 dalį turi būti nurodyta:

- a) nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo motyvai;
- b) konkretus parametras, atitinkami ankstesnės stebėsenos rezultatai ir pagal nukrypti leidžiančią nuostatą leistina didžiausia parametro vertė;
- c) geografinė teritorija, kasdien tiekiamo vandens kiekis, susiję gyventojai ir poveikio bet kuriam atitinkamam maisto tvarkymo subjektui tikimybė;

- d) tinkamas stebėsenos planas, prireikus numatant dažnesnį stebėsenos vykdymą;
- e) būtinų taisomųjų veiksmų plano santrauka, įskaitant darbų tvarkaraštį, išlaidų sąmatą ir nuostatas, kurias reikia peržiūrėti, ir
- f) nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo trukmė.

3. Jei kompetentingos institucijos mano, kad neatitiktis parametro vertei yra nereikšminga, ir jei veiksmų, kurių buvo imtasi pagal 14 straipsnio 2 dalį, pakanka tai problemai pašalinti per 30 dienų, nukrypti leidžiančioje nuostatoje nebūtina nurodyti šio straipsnio 2 dalyje numatytos informacijos.

Tuo atveju kompetentingos institucijos arba kitos atitinkamos įstaigos nukrypti leidžiančioje nuostatoje nustato tik didžiausią leistiną tam tikro parametro vertę ir laikotarpį, skiriamą problemai pašalinti.

4. Jei kurios nors vandens, tiekiamo iš tam tikros vandens tiekimo sistemos, parametrų verčių per paskutiniuosius 12 mėnesių buvo nesilaikoma iš viso daugiau kaip 30 dienų, pasinaudoti 3 dalies nuostatomis nebegalima.
5. Valstybė narė, kuri leido taikyti šiame straipsnyje numatytą nukrypti leidžiančią nuostatą, užtikrina, kad gyventojai, kuriems tokia nukrypti leidžianti nuostata turi įtakos, būtų nedelsiant ir tinkamai informuojami apie tą nukrypti leidžiančią nuostatą ir ją reglamentuojančias sąlygas. Be to, valstybė narė prireikus užtikrina, kad būtų teikiamos rekomendacijos konkrečioms gyventojų grupėms, kurioms tos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymas galėtų kelti konkrečią riziką.

Pirmoje pastraipoje nurodytos pareigos netaikomos 3 dalyje aprašytais aplinkybėmis, nebent kompetentingos institucijos nuspręstų kitaip.

6. Šis straipsnis netaikomas į butelius ar kitas talpyklas išpilstytam žmonėms vartoti skirtam vandeniui.

16 straipsnis

Prieiga prie žmonėms vartoti skirto vandens

1. Nedarant poveikio Direktyvos 2000/60/EB 9 straipsniui ir subsidiarumo bei proporcingumo principams, kartu atsižvelgiant į vandens paskirstymo vietas, regionines ir kultūrines perspektyvas ir aplinkybes, valstybės narės imasi būtinų priemonių pagerinti ar išlaikyti prieigą prie žmonėms vartoti skirto vandens visiems gyventojams, visų pirma valstybių narių nustatytoms pažeidžiamoms ir marginalizuotoms grupėms.

Tuo tikslu valstybės narės:

- a) nustato asmenis, įskaitant pažeidžiamas ir marginalizuotas grupes, kurie neturi prieigos arba turi labai ribotą prieigą prie žmonėms vartoti skirto vandens, ir tokios prieigos neturėjimo ar ribotos prieigos priežastis;
- b) įvertina galimybes gerinti prieigą tokiems asmenims;

- c) informuoja tokius asmenis apie galimybes prisijungti prie skirstomojo tinklo arba apie alternatyvias prieigas prie žmonėms vartoti skirto vandens priemonės, ir
- d) imasi priemonių, kurios, jų nuomone, yra būtinos ir tinkamos siekiant užtikrinti prieigą prie žmonėms vartoti skirto vandens pažeidžiamoms ir marginalizuotoms grupėms.

2. Siekdamas skatinti žmonėms vartoti skirto vandentiekio vandens naudojimą, valstybės narės užtikrina, kad viešosiose erdvėse, kuriose tai techniškai įmanoma, būtų įrengta lauko ir vidaus įranga tokių priemonių poreikiui proporcingu būdu ir atsižvelgiant į konkrečias vietos sąlygas, kaip antai klimatas ir geografinė.

Valstybės narės taip pat gali imtis šių žmonėms vartoti skirto vandentiekio vandens naudojimo skatinimo priemonių:

- a) didinti informuotumą apie artimiausią lauko ar vidaus įrangą;
- b) vykdyti piliečių informavimo apie tokio vandens kokybę kampanijas;
- c) skatinti tiekti tokį vandenį viešojo administravimo institucijose ir viešuosiuose pastatuose;
- d) skatinti nemokamai arba už nedidelį aptarnavimo mokestį siūlyti šį vandenį restoranų, valgyklų bei kitų maisto ir gėrimų tiekimo įstaigų klientams.

3. Valstybės narės užtikrina, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos teikti kompetentingoms institucijoms būtiną pagalbą, kaip ją yra apibrėžusios valstybės narės, šiame straipsnyje nurodytoms priemonėms įgyvendinti.

17 straipsnis

Visuomenės informavimas

1. Valstybės narės užtikrina reikiamos naujausios informacijos apie žmonėms vartoti skirtą vandenį prieinamumą pagal IV priedą, kartu laikydamosi taikomų duomenų apsaugos taisyklių.
2. Valstybės narės užtikrina, kad visi asmenys, kuriems tiekiamas žmonėms vartoti skirtas vanduo, reguliariai, bent kartą per metus, be pareigos pateikti prašymą, tinkamiausia ir lengvai prieinama forma, pavyzdžiui, sąskaitose faktūrose arba skaitmeninėmis priemonėmis, kaip antai per išmaniąsias programėles, gautų šią informaciją:
 - a) informaciją apie žmonėms vartoti skirtą vandens kokybę, įskaitant indikatorinius parametrus;
 - b) informaciją apie tiekiamo žmonėms vartoti skirtą vandens litro ir kubinio metro kainą;
 - c) namų ūkio suvartojamo vandens kiekį (bent per metus ar atsiskaitomąjį laikotarpį), kartu su metinėmis namų ūkio vartojimo tendencijomis, jei tai techniškai įmanoma ir jei vandens tiekėjas turi šią informaciją;

- d) namų ūkio per metus suvartojamo vandens kiekio palyginimą su namų ūkių vidutiniškai suvartojamu vandens kiekiu, kai taikytina pagal c punktą;
- e) nuorodą į interneto svetainę, kurioje pateikiama IV priede nustatyta informacija.

3. 1 ir 2 dalimis nedaromas poveikis direktyvoms 2003/4/EB ir 2007/2/EB.

18 straipsnis

Informacija apie įgyvendinimo stebėseną

1. Nedarant poveikio direktyvoms 2003/4/EB ir 2007/2/EB, valstybės narės, padedant EAA:
 - a) ne vėliau kaip ... [šešeri metai galutinės po šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos] parengia, o vėliau – kas šešerius metus atnaujina duomenų rinkinį, kuriame pateikiama informacija apie priemones, kurių imtasi siekiant pagerinti prieigą prie žmonėms vartoti skirto vandens ir skatinti jo vartojimą pagal 16 straipsnį, ir apie savo gyventojų, kurie turi prieigą prie žmonėms vartoti skirto vandens, dalį; tai netaikoma į butelius ar kitas talpyklas išpilstytam vandeniui;

- b) ne vėliau kaip ... [ketveri metai ir šeši mėnesiai po galutinės šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos] parengia, o vėliau – kas šešerius metus atnaujina duomenų rinkinį, kuriame pateikiama informacija apie pagal 8 straipsnį atlikto vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų rizikos vertinimo ir rizikos valdymo rezultatus, ir ne vėliau kaip ... [šešeri metai po galutinės šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos] parengia, o vėliau – kas šešerius metus atnaujina duomenų rinkinį, kuriame pateikiama informacija apie pagal 10 straipsnį atlikto pastatų vidaus vandentiekio sistemų rizikos vertinimo rezultatus, įskaitant šiuos elementus:
- i) informaciją apie vandens gavybos vietoms skirtus vandens baseinus pagal 8 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punktą;
 - ii) pagal 8 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punktą ir 10 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktą vykdytos stebėsenos rezultatus ir
 - iii) glaustą informaciją apie priemones, kurių imtasi pagal 8 straipsnio 4 dalį ir 10 straipsnio 2 ir 3 dalis, įskaitant informaciją apie priemonių, kurių imtasi pagal 10 straipsnio 3 dalies f punktą, rūšį ir pasiektą pažangą;
- c) parengia, o vėliau – kasmet atnaujina duomenų rinkinį, kuriame pateikiami pagal 9 ir 13 straipsnius surinkti stebėsenos rezultatai tais atvejais, kai viršytos I priedo A ir B dalyse nustatytos parametrų vertės, ir informacija apie taisomuosius veiksmus, kurių imtasi pagal 14 straipsnį;

- d) parengia, o vėliau – kasmet atnaujina duomenų rinkinį, kuriame pateikiama informacija apie su žmonėms vartoti skirtu vandeniu susijusius incidentus, kurie sukėlė potencialų pavojų žmonių sveikatai (nepriklausomai nuo to, ar buvo nukrypta nuo parametrų verčių), trukusius ilgiau nei 10 dienų iš eilės ir padariusius poveikį ne mažiau kaip 1 000 žmonių, įskaitant tų incidentų priežastis ir taisomuosius veiksmus, kurių imtasi pagal 14 straipsnį, ir
- e) parengia, o vėliau – kasmet atnaujina duomenų rinkinį, kuriame pateikiama informacija apie visas nukrypti leidžiančias nuostatas, kurias leista taikyti pagal 15 straipsnio 1 dalį, įskaitant 15 straipsnio 2 dalyje numatytą informaciją.

Jei įmanoma, pirmoje pastraipoje nurodytiems duomenų rinkiniams parengti naudojamosi erdvinių duomenų paslaugomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/2/EB 3 straipsnio 4 punkte.

- 2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodyti duomenų rinkiniai būtų prieinami Komisijai, EAA ir Europos ligų prevencijos ir kontrolės centrui.
- 3. EAA reguliariai arba Komisijai paprašius skelbia ir atnaujina valstybių narių surinktais duomenimis grindžiamą Sąjungos masto apžvalgą.

Toje Sąjungos masto apžvalgoje atitinkamai pateikiami šia direktyva sukuriamos vertės, jos rezultatų ir poveikio rodikliai, Sąjungos masto apžvalginiai žemėlapiai ir valstybių narių apžvalginės ataskaitos.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma pagal 1 ir 3 dalis teiktinos informacijos formatas ir teikimo sąlygos, įskaitant išsamius reikalavimus dėl 3 dalyje nurodytų rodiklių, Sąjungos masto apžvalginių žemėlapių ir valstybių narių apžvalginių ataskaitų. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 22 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
5. Valstybės narės gali nukrypti nuo šio straipsnio remdamosi bet kuriuo iš Direktyvos 2007/2/EB 13 straipsnio 1 dalyje nurodytų pagrindų.

19 straipsnis

Vertinimas

1. Ne vėliau kaip ... [12 metų po galutinės šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos] Komisija atlieka šios direktyvos vertinimą. Vertinimas grindžiamas, *inter alia*, šiais elementais:
 - a) įgyvendinant šią direktyvą sukaupta patirtimi;
 - b) duomenų rinkiniais, kuriuos valstybės narės rengia pagal 18 straipsnio 1 dalį, ir Sąjungos masto apžvalgomis, kurias sudaro EAA pagal 18 straipsnio 3 dalį;
 - c) atitinkamais moksliniais, analitiniais ir epidemiologiniais duomenimis;
 - d) PSO rekomendacijomis, jei jų yra.

2. Atlikdama vertinimą Komisija ypatingą dėmesį atkreipia į šiuos aspektus:
 - a) 7 straipsnyje nustatytą riziką grindžiamą požiūrį;
 - b) 16 straipsnyje nustatytas nuostatas dėl prieigos prie žmonėms vartoti skirto vandens;
 - c) nuostatas dėl informacijos, kuri turi būti teikiama visuomenei pagal 17 straipsnį ir IV priedą.
3. Komisija ne vėliau kaip ... [šešeri metai po galutinės šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos], o vėliau – kai tikslinga, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pranešimą apie potencialią grėsmę, kurią žmonėms vartoti skirto vandens šaltiniams kelia mikroplastikai, vaistai ir, atitinkamais atvejais, kiti susirūpinimą keliantys teršalai, ir apie atitinkamą susijusią potencialią riziką sveikatai.

20 straipsnis

Priedų peržiūra ir keitimas

1. Komisija ne rečiau kaip kas penkerius metus peržiūri I ir II priedus atsižvelgdama į mokslo ir technikos pažangą ir į valstybių narių taikomą riziką grindžiamą požiūrį į vandens saugą, išdėstytą pagal 18 straipsnį parengtuose duomenų rinkiniuose, ir, kai tikslinga, pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl šios direktyvos pakeitimo.

2. Komisijai pagal 21 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais, prireikus, iš dalies keičiamas III priedas siekiant jį pritaikyti prie mokslo ir technikos pažangos.

Komisijai pagal 21 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiama I priedo B dalyje nustatyta bisfenolio-A parametro vertė tiek, kiek ją reikia pritaikyti prie mokslo ir technikos pažangos, iš esmės remiantis EFSA vykdoma peržiūra.

21 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.
2. 4 straipsnio 3 dalyje, 11 straipsnio 5, 8 ir 11 dalyse, 13 straipsnio 6 dalyje ir 20 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo ... [šios direktyvos įsigaliojimo diena]. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 4 straipsnio 3 dalyje, 11 straipsnio 5, 8 ir 11 dalyse, 13 straipsnio 6 dalyje ir 20 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 4 straipsnio 3 dalį, 11 straipsnio 5, 8 ir 11 dalis, 13 straipsnio 6 dalį ir 20 straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

22 straipsnis
Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

23 straipsnis
Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad tos sankcijos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Valstybės narės ne vėliau kaip ... [dveji metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] praneša Komisijai apie tas taisykles ir tas priemones, taip pat praneša Komisijai apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

24 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad 1–18 straipsnių, 23 straipsnio ir I–V priedų būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo ... [dveji metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos]. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat turi įtraukti teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvą, kurią panaikina ši direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir minėto teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

25 straipsnis

Pereinamasis laikotarpis

1. Ne vėliau kaip ... [treji metai po galutinės šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos] valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad žmonėms vartoti skirtas vanduo atitiktų I priedo B dalyje nustatytas bisfenolio-A, chlorato, chlorito, halogenacto rūgščių, mikrocistino-LR, PFAS iš viso, PFAS sumos ir urano parametrų vertes.

2. Vandens tiekėjai iki ... [treji metai po galutinės šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos] nėra įpareigoti pagal 13 straipsnį vykdyti šio straipsnio 1 dalyje išvardytų žmoniems vartoti skirto vandens parametrų verčių stebėseną.

26 straipsnis

Panaikinimas

1. Direktyva 98/83/EB su pakeitimais, padarytais VI priedo A dalyje išvardytais aktais, panaikinama nuo ... [dveji metai ir viena diena po šios direktyvos įsigaliojimo dienos], nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su VI priedo B dalyje nurodytų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal VII priede pateiktą atitikties lentelę.

2. Pagal Direktyvos 98/83/EB 9 straipsnio 1 dalį valstybių narių suteiktos nukrypti leidžiančios nuostatos, kurios vis dar taikomos ... [galutinė šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę diena], toliau taikomos iki jų termino pabaigos. Jų galiojimas gali būti pratęstas pagal šios direktyvos 15 straipsnį tik tuo atveju, jei nebuvo leista taikyti antros nukrypti leidžiančios nuostatos. Teisė prašyti Komisijos leisti taikyti trečią nukrypti leidžiančią nuostatą pagal Direktyvos 98/83/EB 9 straipsnio 2 dalį tebegalioja antros nukrypti leidžiančios nuostatos, kuri vis dar taikoma ... [šios direktyvos įsigaliojimo diena], atžvilgiu.

27 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

28 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas

I PRIEDAS

MINIMALIEJI REIKALAVIMAI, TAIKOMI PARAMETRŲ VERTĖMS,
NAUDOJAMOMS VERTINANT ŽMONĖMS VARTOTI SKIRTO VANDENS KOKYBĘ

A DALIS

Mikrobiologiniai parametrai

Parametras	Parametro vertė	Matavimo vienetas	Pastabos
Žarniniai enterokokai	0	skaičius/100 ml	Vandeniui, išpilstomam į butelius ar kitas talpyklas, matavimo vienetas – skaičius/250 ml
<i>Escherichia coli</i> (<i>E. coli</i>)	0	skaičius/100 ml	Vandeniui, išpilstomam į butelius ar kitas talpyklas, matavimo vienetas – skaičius/250 ml

B DALIS

Cheminiai parametrai

Parametras	Parametro vertė	Matavimo vienetas	Pastabos
Akrilamidas	0,10	µg/l	0,10 µg/l parametro vertė reiškia monomero likučių koncentraciją vandenyje, apskaičiuotą pagal specifikacijas, kuriose nurodyta, kiek daugiausia jo išsiskiria iš atitinkamo polimero, besiliečiančio su vandeniu.
Stibis	10	µg/l	
Arsenas	10	µg/l	
Benzenas	1,0	µg/l	
Benzo(a)pirenas	0,010	µg/l	
Bisfenolis A	2,5	µg/l	
Boras	1,5	mg/l	Turi būti taikoma 2,4 mg/l parametro vertė, kai pagrindinis atitinkamos tiekimo sistemos vandens šaltinis yra gėlintas vanduo, arba regionuose, kuriuose dėl geologinių sąlygų galėtų susidaryti didelės boro koncentracijos požeminiame vandenyje.
Bromatas	10	µg/l	
Kadmis	5,0	µg/l	

Parametras	Parametro vertė	Matavimo vienetas	Pastabos
Chloratas	0,25	mg/l	Taikoma 0,70 mg/l parametro vertė, kai žmonėms vartoti skirtu vandens dezinfekavimui naudojamas dezinfekavimo metodas, kurio metu susidaro chloratas, visų pirma chloro dioksidas. Jei įmanoma, nesumažinant dezinfekavimo veiksmingumo, valstybės narės siekia mažesnės vertės. Šis parametras matuojamas tik tuo atveju, jei naudojami tokie dezinfekavimo metodai.
Chloritas	0,25	mg/l	Taikoma 0,70 mg/l parametro vertė, kai žmonėms vartoti skirtu vandens dezinfekavimui naudojamas dezinfekavimo metodas, kurio metu susidaro chloritas, visų pirma chloro dioksidas. Jei įmanoma, nesumažinant dezinfekavimo veiksmingumo, valstybės narės siekia mažesnės vertės. Šis parametras matuojamas tik tuo atveju, jei naudojami tokie dezinfekavimo metodai.
Chromas	25	µg/l	25 µg/l parametro vertė turi būti pasiekta ne vėliau kaip ... [15 metų po šios direktyvos įsigaliojimo dienos]. Iki tos dienos chromo parametro vertė turi būti 50 µg/l.

Parametras	Parametro vertė	Matavimo vienetas	Pastabos
Varis	2,0	mg/l	
Cianidas	50	µg/l	
1,2-dichlorešanas	3,0	µg/l	
Epichlorhidrinas	0,10	µg/l	0,10 µg/l parametro vertė reiškia monomero likučių koncentraciją vandenyje, apskaičiuotą pagal specifikacijas, kuriose nurodyta, kiek daugiausia jo išsiskiria iš atitinkamo polimero, besiliečiančio su vandeniu.
Fluoridas	1,5	mg/l	
Halogenacto rūgštys (HAAs)	60	µg/l	Šis parametras matuojamas tik tuo atveju, kai žmonėms vartoti skirto vandens dezinfekavimui naudojami dezinfekavimo metodai, kurių metu gali susidaryti HAAs. Tai yra šių penkių reprezentatyvių medžiagų suma: monochloracto rūgšties, dichloracto rūgšties ir trichloracto rūgšties, bei monobromacto rūgšties ir dibromacto rūgšties.
Švinas	5,0	µg/l	5,0 µg/l parametro vertė turi būti pasiekta ne vėliau kaip ... [15 metų po šios direktyvos įsigaliojimo dienos]. Iki tos dienos švino parametro vertė turi būti 10 µg/l.

Parametras	Parametro vertė	Matavimo vienetas	Pastabos
			Po tos datos 5,0 µg/l parametro vertė turi būti pasiekta bent pastatų vidaus vandentiekio sistemos tiekimo vietoje. 11 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punkto tikslais taikoma 5,0 µg/l parametro vertė iš čiaupo tekančiame vandenyje.
Gyvsidabris	1,0	µg/l	
Mikrocistinas-LR	1,0	µg/l	Šis parametras matuojamas tik tuo atveju, jei yra tikėtinas vandens šaltinio žydėjimas (didėjantis melsvadumblių ląstelių tankis arba galimas vandens žydėjimas).
Nikelis	20	µg/l	
Nitratas	50	mg/l	Valstybės narės užtikrina, kad būtų laikomasi sąlygos $[\text{nitratas}]/50 + [\text{nitritas}]/3 \leq 1$ (laužtiniuose skliaustuose įrašomos nitratai (NO_3) ir nitritui (NO_2) nustatytos koncentracijos mg/l) ir kad nitritams nustatytos 0,10 mg/l parametro vertės būtų laikomasi vandenyje, ištekančiame iš vandens ruošimo įrenginių.
Nitritas	0,50	mg/l	Valstybės narės užtikrina, kad būtų laikomasi sąlygos $[\text{nitratas}]/50 + [\text{nitritas}]/3 \leq 1$ (laužtiniuose skliaustuose įrašomos nitratai (NO_3) ir nitritui (NO_2) nustatytos koncentracijos mg/l) ir kad nitritams nustatytos 0,10 mg/l parametro vertės būtų laikomasi vandenyje, ištekančiame iš vandens ruošimo įrenginių.

Parametras	Parametro vertė	Matavimo vienetas	Pastabos
Pesticidai	0,10	µg/l	Pesticidai – tai: – organiniai insekticidai, – organiniai herbicidai, – organiniai fungicidai, – organiniai nematocidai, – organiniai akaricidai, – organiniai algicidai, – organiniai rodenticidai, – organiniai slimicidai, – susiję produktai (<i>inter alia</i>, augimo regulatoriai), ir jų metabolitai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1107/2009¹ 3 straipsnio 32 punkte, kurie laikomi reikšmingais žmonėms vartoti skirtu vandens atžvilgiu. Pesticidų metabolitas turi būti laikomas reikšmingu žmonėms vartoti skirtu vandens atžvilgiu, jei yra pagrindas laikyti, kad jam būdingos savybės yra panašios į pirminės medžiagos savybes savo pesticidiniu aktyvumu arba kad jis pats arba kaip virsmo produktas kelia riziką vartotojų sveikatai.

¹ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantį Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009 11 24, p. 1).

Parametras	Parametro vertė	Matavimo vienetas	Pastabos
			0,10 µg/l parametro vertė turi būti taikoma kiekvienam atskiram pesticidui. Aldrino, dieldrino, heptachloro ir heptachloro epoksido parametro vertė turi būti 0,030 µg/l. Valstybės narės nustato rekomenduojamąją vertę pesticidų nereikšmingų metabolitų buvimo žmonėms vartoti skirtame vandenyje stebėsenai vykdyti. Turi būti vykdoma tik tų pesticidų, kurių buvimas yra tikėtinas konkrečioje vandens tiekimo sistemoje, stebėseną. Remdamasi valstybių narių praneštais duomenimis, Komisija gali sukurti pesticidų ir jų atitinkamų metabolitų duomenų bazę, atsižvelgdama į galimą šių medžiagų buvimą žmonėms vartoti skirtame vandenyje.
Pesticidų iš viso	0,50	µg/l	Pesticidų iš viso – visų atskirų pesticidų, nurodytų pirmesnėje eilutėje, aptiktų ir apskaičiuotų atliekant stebėseną, suma.

Parametras	Parametro vertė	Matavimo vienetas	Pastabos
PFAS iš viso	0,50	µg/l	PFAS iš viso – perfluoralkilintų ir polifluoralkilintų cheminių medžiagų iš viso. Ši parametro vertė bus pradėta taikyti tik tada, kai pagal 13 straipsnio 7 dalį bus parengtos šio parametro stebėsenos techninės gairės. Tada valstybės narės gali nuspręsti naudoti arba vieną iš šių parametrų, t. y. „PFAS iš viso“ ar „PFAS suma“, arba juos abu.
PFAS suma	0,10	µg/l	PFAS suma – perfluoralkilintų ir polifluoralkilintų cheminių medžiagų, kurios galėtų kelti pavojų žmonėms vartoti skirto vandens kokybei, išvardytų III priedo B dalies 3 punkte, suma. Tai „PFAS iš viso“ cheminių medžiagų pogrupis, kurio sudėtyje yra perfluoralkilinta trijų arba daugiau kaip trijų anglies atomų dalis (t. y. – C_nF_{2n-}, $n \geq 3$) arba perfluoroalkileterio dviejų arba daugiau kaip dviejų anglies atomų dalis (t. y. – $C_nF_{2n}OC_mF_{2m-}$, n ir $m \geq 1$).
Policikliniai aromatiniai angliavandeniliai	0,10	µg/l	Šių junginių koncentracijų suma: benzo(b)fluoranteno, benzo(k)fluoranteno, benzo(ghi)perileno ir indeno(1,2,3-cd)pireno.

Parametras	Parametro vertė	Matavimo vienetas	Pastabos
Selenas	20	µg/l	Turi būti taikoma 30 µg/l parametro vertė regionuose, kuriuose dėl geologinių sąlygų galėtų susidaryti didelės seleno koncentracijos požeminiame vandenyje.
Tetrachloretenas ir trichloretenas	10	µg/l	Šių dviejų parametų koncentracijų suma
Trihalometanų iš viso	100	µg/l	Jei įmanoma, nesumažinant dezinfekavimo veiksmingumo, valstybės narės siekia mažesnės parametro vertės. Tai yra šių junginių koncentracijų suma: chloroformo, bromoformo, dibromochlormetano ir bromodichlormetano.
Uranas	30	µg/l	
Vinilchloridas	0,50	µg/l	0,50 µg/l parametro vertė reiškia monomero likučių koncentraciją vandenyje, apskaičiuotą pagal specifikacijas, kuriose nurodyta, kiek daugiausia jo išsiskiria iš atitinkamo polimero, besiliečiančio su vandeniu.

C DALIS

Indikatoriniai parametrai

Parametras	Parametro vertė	Matavimo vienetas	Pastabos
Aliuminis	200	µg/l	
Amonis	0,50	mg/l	
Chloridas	250	mg/l	Vanduo neturėtų būti korozinis.
<i>Clostridium perfringens</i> , įskaitant sporas	0	skaičius/100 ml	Šis parametras matuojamas tuo atveju, jei rizikos vertinimo rezultatai rodo, kad tinkama tai daryti.
Spalva	Priimtina vartotojams ir neturinti nebūdingų pokyčių		
Savitasis elektros laidis	2 500	µS cm ⁻¹ esant 20 °C	Vanduo neturėtų būti agresyvus.
Vandenilio jonų koncentracija	≥ 6,5 ir ≤ 9,5	pH vienetai	Vanduo neturėtų būti agresyvus. Stovinčio vandens, išpilstomo į butelius ar kitas talpyklas, atveju minimali vertė gali būti sumažinta iki 4,5 pH vienetų. Vandens, išpilstomo į butelius ar kitas talpyklas, kuris yra natūraliai arba dirbtinai prisodrintas anglies dioksidu, atveju minimali vertė gali būti mažesnė.
Geležis	200	µg/l	
Manganas	50	µg/l	
Kvapas	Priimtinas vartotojams ir neturintis nebūdingų pokyčių		

Parametras	Parametro vertė	Matavimo vienetas	Pastabos
Oksiduojamumas	5,0	mg/l O ₂	Šio parametro matuoti nereikia, jei analizuojamas bendrosios organinės anglies (BOA) parametras.
Sulfatas	250	mg/l	Vanduo neturėtų būti korozinis.
Natris	200	mg/l	
Skonis	Priimtinas vartotojams ir neturintis nebūdingų pokyčių		
Kolonijas sudarančių vienetų skaičius 22 °C temperatūroje	Nėra nebūdingų pokyčių		
Koliforminės bakterijos	0	skaičius/100 ml	Vandens, išpilstomo į butelius ar kitas talpyklas, atveju matavimo vienetas – skaičius/250 ml.
Bendroji organinė anglis (BOA)	Nėra nebūdingų pokyčių		Šis parametras matuojamas tik tuo atveju, jei per dieną tiekama daugiau kaip 10 000 m ³ vandens.
Drumstumas	Priimtinas vartotojams ir neturintis nebūdingų pokyčių		
Vanduo neturėtų būti agresyvus ar korozinis. Tai visų pirma taikoma vandeniui, kuriam taikomi paruošimo procesai (demineralizacija, minkštinimas, membraninė filtracija, atvirkštinis osmosas, t. t.)			
Jei žmonėms vartoti skirtas vanduo paruošiamas taip, kad vanduo yra labai demineralizuojamas ar suminkštinamas, į vandenį galima pridėti kalcio ar magnio druskų siekiant sumažinti bet kokią galimą neigiamą poveikį sveikatai, taip pat siekiant sumažinti jo korozinį poveikį bei agresyvumą ir pagerinti skonį. Galima nustatyti kalcio ir magnio koncentracijas ar suminę ištirpusių kietųjų medžiagų koncentraciją suminkštintame ar demineralizuotame vandenyje atsižvelgiant į vandens, kuriam taikomi tie procesai, charakteristikas.			

D DALIS

Pastatų vidaus vandentiekio sistemų rizikos vertinimui svarbūs parametrai

Parametras	Parametro vertė	Matavimo vienetas	Pastabos
<i>Legionella</i> bakterijos	<1 000	KSV/l	Ši parametro vertė nustatyta 10 ir 14 straipsnių tikslais. Svarstyti tuose straipsniuose numatytų veiksmų galimybę galima net ir neviršijus parametro vertės, pvz., infekcijų ir ligų protrūkių atvejais. Tokiais atvejais turėtų būti patvirtintas infekcijos šaltinis ir nustatyta aptiktų <i>Legionella</i> bakterijų rūšis.
Švinas	10	µg/l	Ši parametro vertė nustatyta 10 ir 14 straipsnių tikslais. Valstybės narės turėtų dėti visas pastangas, kad mažesnė, t. y. 5 µg/l, vertė būtų pasiekta ne vėliau kaip ... [15 metų po šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

II PRIEDAS

STEBĖSENA

A DALIS

Bendrieji tikslai ir žmonėms vartoti skirto vandens stebėsenos programos

1. Vykdamas pagal 13 straipsnio 2 dalį nustatytas žmonėms vartoti skirto vandens stebėsenos programas atliekami šie veiksmai:
 - a) tikrinama, ar visoje vandens tiekimo grandinėje – vandens gavybos vietoje, ruošimo, laikymo ir paskirstymo etapais – veiksmingai taikomos rizikos žmonių sveikatai kontrolės priemonės ir ar atitikties vietoje žmonėms vartoti skirtas vanduo yra sveikas ir švarus;
 - b) teikiama informacija apie žmonėms vartoti skirto vandens kokybę siekiant įrodyti, kad laikomasi 4 straipsnyje nustatytų pareigų ir pagal 5 straipsnį nustatytų parametrų verčių;
 - c) nustatomi tinkamiausi rizikos žmonių sveikatai mažinimo būdai.
2. Į pagal 13 straipsnio 2 dalį nustatytas stebėsenos programas įtraukiamas vienas ar keli iš šių elementų:
 - a) pavienių vandens mėginių rinkimas ir analizė;
 - b) registruojami nuolatos vykdomos stebėsenos matavimai.

Be to, stebėsenos programos gali sudaryti:

- a) įrašų apie įrangos funkcines galimybes ir techninę būklę tikrinimas;
- b) vandens gavybos vietos ir vandens ruošimo, laikymo ir skirstymo infrastruktūros tikrinimai, nedarant poveikio pagal 8 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punktą ir 10 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktą nustatytiems stebėsenos reikalavimams.

3. Stebėsenos programos taip pat apima veiklos stebėsenos programą, kuri padeda greitai susidaryti nuomonę apie veikimo rezultatus, nustatyti vandens kokybės problemas ir kuri leidžia nedelsiant imtis iš anksto suplanuotų taisomųjų veiksmų. Tokios veiklos stebėsenos programos pritaikomos pagal vandens tiekimo sistemos pobūdį, atsižvelgiant į nustatytų pavojų ir pavojingų įvykių bei tiekimo sistemos rizikos vertinimo rezultatus, ir jomis siekiama patvirtinti visų kontrolės priemonių, taikomų vandens gavybos, ruošimo, laikymo ir paskirstymo etapuose, veiksmingumą.

Veiklos stebėsenos programos apima drumstumo parametro stebėseną vandens tiekimo įrenginyje siekiant reguliariai kontroliuoti fizinio šalinimo naudojant filtravimo procesus veiksmingumą, laikantis tolesnėje lentelėje nurodytų parametrų verčių ir dažnumo (ši nuostata netaikoma požeminio vandens šaltiniams, kuriuose drumstumą sukelia geležis ir manganas).

Veikimo parametras	Etaloninė vertė
drumstumas vandens tiekimo įmonėje	0,3 nefelometrinių drumstumo vienetų (NTU) 95 % mėginių atveju ir nė vienas negali viršyti 1 NTU.

Vandens tiekimo teritorijoje per dieną paskirstomo ar pagaminamo vandens tūris (m ³)	Minimalus mėginių ėmimo ir analizės dažnumas
≤ 1 000	Kas savaitę
> 1 000 iki ≤ 10 000	Kasdien
>10 000	Nuolat

Veiklos stebėsenos programa taip pat apima šių neapdoroto vandens parametrų stebėseną siekiant kontroliuoti ruošimo procesą, kuriais siekiama išvengti mikrobinės taršos rizikos, veiksmingumą.

Veikimo parametras	Etaloninė vertė	Matavimo vienetas	Pastabos
Somatiniai kolifagai	50 (neapdoroto vandens atveju)	Koloniją sudarantys vienetai (PFU) / 100 ml	Šis parametras matuojamas tuo atveju, jei rizikos vertinimo rezultatai rodo, kad tai tinkama daryti. Jei jis nustatomas neapdorotame vandenyje ir jo koncentracija yra > 50 PFU /100 ml, šis parametras turėtų būti analizuojamas po to, kai ruošimo procese buvo įdiegtos kliūtys siekiant nustatyti jo skaičiaus mažėjimo logaritmą ir įvertinti, ar patogeninių virusų protrūkio rizika yra tinkamai kontroliuojama.

4. Valstybės narės užtikrina, kad stebėsenos programos būtų nuolat peržiūrimos ir bent kas šešerius metus atnaujinamos arba pakartotinai tvirtinamos.

B dalis

Parametrai ir mėginių ėmimo dažnumas

1. Parametrų sąrašas

A grupė

Toliau nurodytų (A grupės) parametrų stebėseną vykdoma 2 punkto 1 lentelėje nustatytu dažnumu:

- a) *Escherichia coli* (*E. coli*), žarniniai enterokokai, koliforminės bakterijos, kolonijas sudarantys vienetai 22 °C temperatūroje, spalva, drumstumas, skonis, kvapas, pH ir savitasis elektrinis laidis;
- b) kiti parametrai, nustatyti kaip reikšmingi stebėsenos programoje pagal 5 straipsnio 3 dalį ir, kai aktualu, atlikus vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimą, kaip nustatyta 9 straipsnyje ir šio priedo C dalyje.

Tam tikromis aplinkybėmis A grupės parametrai papildomi šiais parametrais:

- a) amonis ir nitritas, jei vandens valymui naudojamas chloraminas;
- b) aliuminis ir geležis, jei jie naudojami kaip vandens valymo cheminės medžiagos.

Escherichia coli (*E. coli*) ir žarniniai enterokokai laikomi pagrindiniais parametrais ir jų stebėsenos dažnumas negali būti mažinamas atsižvelgiant į vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimą pagal 9 straipsnį ir šio priedo C dalį. Jų stebėseną visuomet vykdoma bent 2 punkto 1 lentelėje nustatyto dažnumu.

B grupė

Siekiant nustatyti atitiktį visoms šioje direktyvoje nustatytoms parametru vertėms, visų kitų parametru, kurie nėra analizuojami kaip A grupės parametrai ir yra nustatyti pagal 5 straipsnį, išskyrus I priedo D dalyje nustatytus parametrus, stebėseną vykdoma bent 2 punkto 1 lentelėje nustatyto dažnumu, nebent, remiantis pagal 9 straipsnį ir šio priedo C dalį atliktu vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimu, būtų nustatytas kitoks mėginių ėmimo dažnumas.

2. Mėginių ėmimo dažnumas

1 lentelė. Minimalus atitikties stebėsenai skirtų mėginių ėmimo ir analizės dažnumas

Vandens tiekimo teritorijoje per dieną paskirstomo ar pagaminamo vandens tūris (žr. 1 ir 2 pastabas) m ³		A grupės parametras mėginių skaičius per metus	B grupės parametras mėginių skaičius per metus
	< 10	> 0 (žr. 4 pastabą)	> 0 (žr. 4 pastabą)
≥ 10	≤ 100	2	1 (žr. 5 pastabą)
> 100	≤ 1 000	4	1

Vandens tiekimo teritorijoje per dieną paskirstomo ar pagaminamo vandens tūris (žr. 1 ir 2 pastabas) m ³		A grupės parametras mėginių skaičius per metus	B grupės parametras mėginių skaičius per metus
> 1 000	≤ 10 000	4 mėginiai pirmajai 1 000 m ³ per dieną daliai + 3 mėginiai kiekvienam papildomam 1 000 m ³ per dieną kiekiui ir jo daliai visame tiekiamo vandens tūryje	1 mėginys pirmajai 1 000 m ³ per dieną daliai + 1 mėginys kiekvienam papildomam 4 500 m ³ per dieną kiekiui ir jo daliai visame tiekiamo vandens tūryje (žr. 3 pastabą)
> 10 000	≤ 100 000	(žr. 3 pastabą)	3 mėginiai pirmajai 10 000 m ³ per dieną daliai + 1 mėginys kiekvienam papildomam 10 000 m ³ per dieną kiekiui ir jo daliai visame tiekiamo vandens tūryje (žr. 3 pastabą)
> 100 000			12 mėginių pirmajai 100 000 m ³ per dieną daliai, + 1 mėginys kiekvienam papildomam 25 000 m ³ per dieną kiekiui ir jo daliai visame tiekiamo vandens tūryje (žr. 3 pastabą)

1 pastaba. Vandens tiekimo teritorija yra geografiškai apibrėžta teritorija, kurioje žmonėms vartoti skirtas vanduo tiekiamas iš vienos ar daugiau geriamojo vandens vandenviečių ir kurioje vandens kokybė gali būti laikoma beveik vienoda.

2 pastaba. Tūris apskaičiuojamas kaip vienu kalendorinių metų vidurkis. Nustatant minimalų mėginių ėmimo dažnumą gali būti atsižvelgiama ne į vandens tūrį, o į vandens tiekimo teritorijos gyventojų skaičių, remiantis prielaida, kad vienas gyventojas per dieną suvartoja 200 l vandens.

- 3 pastaba. Nurodytas dažnumas apskaičiuojamas taip: pvz., $4\,300\text{ m}^3$ per dieną = 16 mėginių A grupės parametrų atveju (keturi mėginiai pirmajai $1\,000\text{ m}^3$ per dieną daliai + 12 mėginių papildomai $3\,300\text{ m}^3$ per dieną daliai).
- 4 pastaba. Kalbant apie vandens tiekėjus, kurių atveju išimtis pagal 3 straipsnio 3 dalies b punktą nebuvo suteikta, valstybės narės nustato A ir B grupės parametrų minimalų mėginių ėmimo dažnumą, su sąlyga, kad pagrindinių parametrų stebėseną būtų vykdoma bent kartą per metus.
- 5 pastaba. Valstybės narės gali sumažinti mėginių ėmimo dažnumą su sąlyga, kad visų pagal 5 straipsnį nustatytų parametrų stebėseną vykdoma bent kartą per šešerius metus, taip pat stebėseną vykdoma tais atvejais, kai į vandens tiekimo sistemą yra įtraukiamas naujas vandens šaltinis arba yra padaromi tos sistemos pakeitimai ir dėl to yra tikėtinas galimas neigiamas poveikis vandens kokybei.

C DALIS

Vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimas ir rizikos valdymas

1. Remiantis 9 straipsnyje nurodyto vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimo rezultatais, stebėsenai naudotas parametrų sąrašas išplečiamas ir B dalyje nustatytas mėginių ėmimo dažnumas padidinamas, jei tenkinama bet kuri iš toliau nurodytų sąlygų:
 - a) šiame priede pateikto parametrų sąrašo arba nurodyto dažnumo nepakanka tam, kad būtų galima įvykdyti 13 straipsnio 1 dalyje nustatytas pareigas;

- b) 13 straipsnio 5 dalies taikymo tikslais būtina atlikti papildomą stebėseną;
- c) būtina pateikti A dalies 1 punkto a papunktyje numatytas garantijas;
- d) mėginių ėmimo dažnumą būtina padidinti remiantis 8 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos a punktu.

2. Atlikus vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimą, stebėsenai naudotas parametų sąrašas gali būti sutrumpintas ir B dalyje nustatytas mėginių ėmimo dažnumas gali būti sumažintas, jei tenkinamos visos toliau nurodytos sąlygos:

- a) mėginių ėmimo vieta ir dažnumas nustatomi atsižvelgiant į parametro kilmę, taip pat jo koncentracijos svyravimus ir ilgalaikę tendenciją dėl jo koncentracijos, atsižvelgiant į 6 straipsnį;
- b) kad būtų galima sumažinti tam tikram parametrai skirtą minimalų mėginių ėmimo dažnumą, visi rezultatai, gauti išanalizavus reprezentatyviose mėginių ėmimo vietose, atitinkančiose visos vandens tiekimo teritorijos savybes, bent trejų metų laikotarpiu reguliariais intervalais surinktus mėginius, neturi siekti 60 % parametro vertės;
- c) kad būtų galima išbraukti parametą iš stebėtinų parametų sąrašo, visi rezultatai, gauti išanalizavus reprezentatyviose vietose, atitinkančiose visos vandens tiekimo teritorijos savybes, bent trejų metų laikotarpiu reguliariais intervalais surinktus mėginius, neturi siekti 30 % parametro vertės;

- d) sprendimas dėl parametro išbraukimo iš stebėtinų parametrų sąrašo grindžiamas rizikos vertinimo, kurį atliekant atsižvelgiama į žmonėms vartoti skirtą vandens šaltinių stebėsenos rezultatus, ir juo patvirtinama, kad, kaip nustatyta 1 straipsnyje, žmonių sveikata apsaugota nuo neigiamo poveikio, kylančio dėl bet kokio žmonėms vartoti skirtą vandens užterštumo, rezultatais;
- e) kad būtų galima sumažinti tam tikram parametrui skirtą mėginių ėmimo dažnumą arba išbraukti parametras iš stebėtinų parametrų sąrašo, rizikos vertinimu turi būti patvirtinama, kad nėra jokio pagrįstai galimo numatyti veiksnio, kuris galėtų nulemti blogesnę žmonėms vartoti skirtą vandens kokybę.

Jei stebėsenos rezultatai, įrodantys 2 punkto b–e papunkčiuose nustatytų sąlygų tenkinimą, jau yra prieinami ne vėliau kaip ... [šios direktyvos įsigaliojimo diena], tie stebėsenos rezultatai nuo tos dienos gali būti naudojami stebėsenai pritaikyti pagal vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimo rezultatus.

Jei stebėsenos patikslinimai jau yra įgyvendinti atsižvelgiant į vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimo, atlikto, *inter alia*, pagal Direktyvos 98/83/EB II priedo C dalį, rezultatus, valstybės narės gali numatyti galimybę patvirtinti jų galiojimą ir nereikalauti atlikti stebėsenos pagal 2 punkto b ir c papunkčius imant mėginius reprezentatyviose vietose, atitinkančiose visos vandens tiekimo teritorijos savybes, tolesniu bent trejų metų laikotarpiu.

D DALIS

Mėginių ėmimo metodai ir mėginių ėmimo vietos

1. Mėginių ėmimo vietos nustatomos taip, kad būtų užtikrinta atitiktis 6 straipsnio 1 daliai. Tuo atveju, kai vanduo tiekiamas iš skirstomojo tinklo, tam tikriems parametrams tirti skirtus mėginius valstybė narė gali imti vandens tiekimo teritorijoje ar vandens ruošimo įrenginiuose, jei galima įrodyti, kad tai iš esmės nepakeis atitinkamų parametrų išmatuotos vertės. Mėginių skaičius turi būti kuo tolygiau paskirstytas laiko ir vietos atžvilgiu.
2. Mėginiai atitikties vietoje turi būti imami laikantis šių reikalavimų:
 - a) tam tikrų cheminių parametrų, visų pirma vario, švino ir nikelio, atitikties tikrinimo mėginiai imami iš vartotojų čiaupo, prieš tai vandens nenuleidus. Atsitiktinai pasirinktu dienos metu imamas vieno litro mėginys. Kaip alternatyvą valstybės narės gali taikyti nustatytos trukmės vandens stagnacijos metodus, geriau atspindinčius nacionalinę padėtį, pvz., vidutinį per savaitę vartotojų išgeriamą vandens kiekį, su sąlyga, kad juos taikant vandens tiekimo teritorijoje neatitikties atvejų nesumažės, palyginti su mėginio ėmimo atsitiktiniu dienos metu metodu;
 - b) su mikrobiologinių parametrų analize susiję atitikčiai patikrinti reikalingi mėginiai atitikties vietoje imami ir apdorojami laikantis standarto EN ISO 19458 (mėginių ėmimo paskirtis B).

3. Mėginiai dėl *Legionella* bakterijų pastatų vidaus vandentiekio sistemose imami *Legionella* bakterijų paplitimo rizikos vietose, reprezentatyviose sisteminio *Legionella* bakterijų poveikio vietose arba abiejose vietose. Valstybės narės parengia mėginių dėl *Legionella* bakterijų ėmimo metodų gaires.
 4. Mėginiai skirstomajame tinkle turi būti imami pagal standartą ISO 5667-5, išskyrus atvejus, kai jie imami iš vartotojų čiaupų. Mėginiai mikrobiologinių parametrų analizei skirstomajame tinkle imami ir apdorojami laikantis standarto EN ISO 19458 (mėginių ėmimo paskirtis A).
-

III PRIEDAS

PARAMETRŲ ANALIZĖS SPECIFIKACIJOS

Valstybės narės užtikrina, kad stebėsenos ir atitikties šiai direktyvai įrodymo tikslais naudojami analizės metodai, išskyrus drumstumo matavimą, būtų patvirtinti ir dokumentuoti, laikantis EN ISO/IEC 17025 ar kitų tarptautiniu lygmeniu pripažintų lygiaverčių standartų. Valstybės narės užtikrina, kad laboratorijos arba su laboratorijomis sutartis sudarę subjektai taikytų kokybės valdymo sistemų praktiką pagal standartą EN ISO/IEC 17025 arba kitus tarptautiniu lygmeniu pripažintus lygiaverčius standartus.

Alternatyvių metodų lygiavertiškumo priede nustatytiems metodams vertinimo tikslais valstybės narės gali naudoti standartą EN ISO 17994 – nustatytą mikrobiologinių metodų lygiavertiškumo standartą, arba standartą EN ISO 16140 ar kitus panašius tarptautiniu lygmeniu pripažintus protokolus, siekdamos nustatyti metodų lygiavertiškumą remdamosi kitais nei pasėlio auginimas principais, kurie į standarto EN ISO 17994 taikymo sritį nepatenka.

Jeigu B dalyje nurodytas minimaliuosius analizės metodo veiksmingumo kriterijus atitinkančio analizės metodo nėra, valstybės narės užtikrina, kad stebėseną būtų atliekama taikant geriausius galimus metodus, nereikalaujančius pernelyg didelių išlaidų.

A DALIS

Mikrobiologiniai parametrai, kurių analizės metodai yra nurodyti

Mikrobiologinių parametrų analizės metodai yra šie:

- a) *Escherichia coli* (*E. coli*) ir koliforminės bakterijos (EN ISO 9308-1 arba EN ISO 9308-2);
 - b) žarniniai enterokokai (EN ISO 7899-2);
 - c) kolonijas sudarančių vienetų skaičius arba heterotrofinių mikroorganizmų skaičius 22 °C temperatūroje (EN ISO 6222);
 - d) *Clostridium perfringens*, įskaitant sporas (EN ISO 14189);
 - e) *Legionella* bakterijos (EN ISO 11731 atitikčiai I priedo D dalyje nustatytoms vertėms);
- rizika grindžiamos patikros stebėsenos atveju ir siekiant papildyti pasėlio metodus, taip pat galima naudoti ir kitus metodus, pvz., ISO/TS 12869 standartą, greituosius pasėlio metodus, ne pasėliu grindžiamus metodus ir molekulinis metodus, visų pirma kiekybinę polimerazės grandininę reakciją;
- f) somatiniai kolifagai;

veiklos stebėsenai galima naudoti II priedo A dalį, EN ISO 10705-2 ir EN ISO 10705-3.

B DALIS

Cheminiai ir indikatoriniai parametrai,
kurių analizės metodo veiksmingumo charakteristikos yra nurodytos

1. Cheminiai ir indikatoriniai parametrai

Dėl šio priedo 1 lentelėje nustatytų parametų taikomu analizės metodu turi būti įmanoma bent išmatuoti parametro vertę atitinkančias koncentracijas, kiekybinio įvertinimo ribai, kaip apibrėžta Komisijos direktyvos 2009/90/EB¹ 2 straipsnio 2 punkte, siekiant ne daugiau kaip 30 % atitinkamos parametro vertės, o matavimo neapibrėžtis turi atitikti šio priedo 1 lentelėje nurodytą vertę. Pateikiamas rezultatas turi turėti bent tiek pat reikšminių skaitmenų, kiek jų turi šios direktyvos I priedo B ir C dalyse nurodyta parametro vertė.

1 lentelėje nurodyta matavimo neapibrėžtis neturi būti naudojama kaip papildoma I priede nurodytų parametų verčių paklaida.

1 lentelė. Minimalioji analizės metodo veiksmingumo charakteristika „Matavimo neapibrėžtis“

Parametrai	Matavimo neapibrėžtis (žr. 1 pastabą) % parametro vertės (išskyrus pH)	Pastabos
Aluminis	25	
Amonis	40	
Akrilamidas	30	

¹ 2009 m. liepos 31 d. Komisijos direktyva 2009/90/EB, kuria pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB nustatomos vandens cheminės analizės ir vandens būklės stebėsenos techninės specifikacijos (OL L 201, 2009 8 1, p. 36).

Parametrai	Matavimo neapibrėžtis (žr. 1 pastabą) % parametro vertės (išskyrus pH)	Pastabos
Stibis	40	
Arsenas	30	
Benzo(a)pirenas	50	Žr. 2 pastabą.
Benzenas	40	
Bisfenolis A	50	
Boras	25	
Bromatas	40	
Kadmis	25.	
Chloridas	15.	
Chloratas	40	
Chloritas	40	
Chromas	30	
Varis	25	
Cianidas	30	Žr. 3 pastabą.
1,2-dichlorešanas	40	
Epichlorhidrinas	30	
Fluoridas	20	

Parametrai	Matavimo neapibrėžtis (žr. 1 pastabą) % parametro vertės (išskyrus pH)	Pastabos
HAAs	50	
Vandenilio jonų koncentracija pH	0,2	Žr. 4 pastabą.
Geležis	30	
Švinas	30	
Manganas	30	
Gyvsidabris	30	
Mikrocistinas-LR	30	
Nikelis	25	
Nitratas	15	
Nitritas	20	
Oksiduojamumas	50	Žr. 5 pastabą.
Pesticidai	30	Žr. 6 pastabą.
PFAS	50	
Policikliniai aromatiniai angliavandeniliai	40	Žr. 7 pastabą.
Selenas	40	

Parametrai	Matavimo neapibrėžtis (žr. 1 pastabą) % parametro vertės (išskyrus pH)	Pastabos
Natris	15	
Sulfatas	15	
Tetrachloretenas	40	Žr. 8 pastabą.
Trichloretenas	40	Žr. 8 pastabą.
Trihalometanų iš viso	40	Žr. 7 pastabą
Bendroji organinė anglis (BOA)	30	Žr. 9 pastabą.
Drumstumas	30	Žr. 10 pastabą.
Uranas	30	
Vinilchloridas	50	

2. 1 lentelės pastabos

1 pastaba. Matavimo neapibrėžtis – ne neigiamas parametras, pagal naudojamą informaciją apibūdinantis matuojamajam dydžiui priskiriamų kiekybinių verčių pasklidimą. Matavimo neapibrėžties analizės veiksmingumo kriterijus ($k = 2$) – lentelėje nurodytos parametro vertės procentinis dydis arba griežtesnė vertė. Jei nenurodyta kitaip, matavimo neapibrėžtis apskaičiuojama parametro vertės lygiu.

- 2 pastaba. Jeigu matavimo neapibrėžties vertės pasiekti neįmanoma, turėtų būti pasirinktas geriausias galimas metodas (iki 60 %).
- 3 pastaba. Metodu nustatoma bendra visų formų cianidų suma.
- 4 pastaba. Matavimo neapibrėžties vertė išreiškiama pH vienetais.
- 5 pastaba. Etaloninis metodas: EN ISO 8467.
- 6 pastaba. Atskirų pesticidų analizės metodo veiksmingumo charakteristikos yra informacinio pobūdžio. Kai kurių pesticidų atveju įmanoma pasiekti žemesnę 30 % vertę, o tam tikrų kitų pesticidų leidžiama matavimo neapibrėžties vertė gali būti iki 80 %.
- 7 pastaba. Analizės metodo veiksmingumo charakteristikos taikomos atskiroms medžiagoms ir sudaro 25 % I priedo B dalyje nurodytos parametro vertės.
- 8 pastaba. Analizės metodo veiksmingumo charakteristikos taikomos atskiroms medžiagoms ir sudaro 50 % I priedo B dalyje nurodytos parametro vertės.
- 9 pastaba. Vertinant matavimo neapibrėžtį turėtų būti laikoma, kad bendrosios organinės anglies (BOA) koncentracija yra 3 mg/l. Nurodant bandymo metodo neapibrėžtį turi būti remiamasi BOA ir ištirpusios organinės anglies aptikimo gairėmis EN 1484.

10 pastaba. Apskaičiuojant matavimo neapibrėžtį turėtų būti laikoma, kad drumstumas yra 1,0 NTU (nefelometrinių drumstumo vienetų), kaip nurodyta EN ISO 7027 ar kituose lygiaverčiuose standartuose.

3. PFAS suma

Šios cheminės medžiagos analizuojamos remiantis pagal 13 straipsnio 7 dalį parengtomis techninėmis gairėmis:

- Perfluorbutano rūgštis (PFBA)
- Perfluorpentano rūgštis (PFPA)
- Perfluorheksano rūgštis (PFHxA)
- Perfluorheptano rūgštis (PFHpA)
- Perfluoroktano rūgštis (PFOA)
- Perfluornonano rūgštis (PFNA)
- Perfluordekano rūgštis (PFDA)
- Perfluoroundekano rūgštis (PFUnDA)
- Perfluorododekano rūgštis (PFDoDA)

- Perfluorotridekano rūgštis (PFTrDA)
- Perfluorbutansulfono rūgštis (PFBS)
- Perfluorpentansulfono rūgštis (PFPS)
- Perfluorheksansulfono rūgštis (PFHxS)
- Perfluorheptansulfono rūgštis (PFHpS)
- Perfluoroktansulfono rūgštis (PFOS)
- Perfluornonansulfono rūgštis (PFNS)
- Perfluordekansulfono rūgštis (PFDS)
- Perfluorundekansulfono rūgštis
- Perfluordodekansulfono rūgštis
- Perfluortridekansulfono rūgštis

Tų cheminių medžiagų stebėseną vykdoma tuo atveju, jei pagal 8 straipsnį atlikto vandens gavybos vietoms skirtų vandens baseinų rizikos vertinimo ir rizikos valdymo rezultatai rodo, kad yra tikėtinas tų cheminių medžiagų buvimas konkrečioje vandens tiekimo sistemoje.

IV PRIEDAS

INFORMACIJA VISUOMENEI

Internetu vartotojams patogiu naudoti ir pritaikytu būdu skelbiama toliau nurodytuose punktuose nurodyta informacija, o pateikę pagrįstą prašymą, vartotojai gali gauti prieigą prie tos informacijos kitais būdais:

- 1) atitinkamo vandens tiekėjo identifikaciniai duomenys, vandens tiekimo teritorija bei žmonių, kuriems tiekiamas vanduo, skaičius ir vandens gamybos būdas, įskaitant bendro pobūdžio informaciją apie vandens valymo tipus ir taikytą dezinfekciją. Valstybės narės gali nukrypti nuo šio reikalavimo pagal Direktyvos 2007/2/EB 13 straipsnio 1 dalį;
- 2) naujausi I priedo A, B ir C dalyse išvardytų parametrų stebėsenos rezultatai, įskaitant stebėsenos dažnumą kartu su pagal 5 straipsnį nustatytomis parametrų vertėmis; stebėsenos rezultatai turi būti ne senesni nei vieno metų, išskyrus atvejus, kai leidžiama kitaip atsižvelgiant į pagal šią direktyvą nustatytą stebėsenos dažnumą;
- 3) informacija apie šiuos parametrus, neišvardytus I priedo C dalyje, ir susijusias vertes:
 - a) kietumą,

- b) vandenyje ištirpusias mineralines medžiagas, anijonus / katijonus:
- kalcį Ca,
 - magnį Mg,
 - kalį K;
- 4) kompetentingoms institucijoms ar kitoms atitinkamoms įstaigoms nustačius, kad dėl pagal 5 straipsnį nustatytų parametrų viršijimo kyla potencialus pavojus žmonių sveikatai – informacija apie potencialų pavojų žmonių sveikatai ir susijusios sveikatos bei vartojimo rekomendacijos arba saitas į tokią informaciją;
- 5) atitinkama informacija apie vandens tiekimo sistemos rizikos vertinimą;
- 6) rekomendacijos vartotojams, be kita ko, dėl to, kaip sumažinti vandens suvartojimą, kai tinkama, kaip naudoti vandenį atsakingai laikantis vietos sąlygų ir kaip išvengti stovinčio vandens keliamos rizikos sveikatai;
- 7) tiekėjų, tiekiančių bent 10 000 m³ per dieną arba aptarnaujančių bent 50 000 žmonių, atveju – metinė informacija apie:
- a) bendrą vandens sistemos veikimo efektyvumą ir nuotėkio normas, kai tik ta informacija yra prieinama ir ne vėliau kaip 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nustatytą dieną;

- b) vandens tiekėjo teikiamos vandens tiekimo paslaugos nuosavybės struktūrą;
 - c) tais atvejais, kai patirtos išlaidos kompensuojamos taikant tarifų sistemą – informacija apie tarifo už kubinį vandens metrą struktūrą, įskaitant pastoviąsias bei kintamąsias išlaidas ir išlaidas, susijusias su priemonėmis, kurių imtasi 16 straipsnio tikslais, jei jų ėmėsi vandens tiekėjai;
 - d) vandens tiekėjų gautų vartotojų skundų dėl klausimų, patenkančių į šios direktyvos taikymo aprėptį, santrauka ir statistika, jei yra tokios informacijos;
- 8) pateikus pagrįstą prašymą, vartotojams suteikiama prieiga prie ankstesnių – ne daugiau kaip 10 metų senumo – 2 ir 3 punktuose nurodytų duomenų, jei tokių duomenų yra, neįtraukiant laikotarpio iki ... [šios direktyvos galutinė perkėlimo į nacionalinę teisę diena].
-

V PRIEDAS

11 STRAIPSNYJE NURODYTŲ METODIKŲ NUSTATYMO PRINCIPAI

Medžiagų grupės

1. Organinės medžiagos

Organinės medžiagos turi būti sudarytos tik iš:

- a) pradinių medžiagų, išvardytų Europos pradinių medžiagų pozityviajame sąraše, kuri Komisija turi sudaryti pagal 11 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punktą, ir
- b) medžiagų, kurių atžvilgiu neįmanoma, kad konkreti medžiaga ir jos reakcijos produktai žmonėms vartoti skirtame vandenyje viršytų 0,1 µg/l lygius, nebent konkrečios medžiagos atžvilgiu reikia nustatyti griežtesnę vertę atsižvelgiant į medžiagos toksiškumą.

Organinės medžiagos turi būti bandomos pagal 1 lentelę laikantis bandymų metodų, nurodytų atitinkamuose Europos standartuose, o jei tokių standartų nėra – laikantis tarptautiniu ar nacionaliniu lygmeniu pripažinto metodo, ir turi atitikti ten nustatytus reikalavimus. Šiuo tikslu bandymų rezultatai, kiek tai susiję su medžiagų išsiskyrimu, paverčiami lygiais, tikėtinais vandentiekio vandenyje.

2. Metalo medžiagos

Naudojamos tik metalo medžiagos, išvardytos Europos junginių pozityviajame sąrašė, kurį Komisija turi sudaryti pagal 11 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punktą. Turi būti laikomasi Europos pozityviajame sąrašė nurodytų apribojimų tų medžiagų junginių, jų naudojimo tam tikruose produktuose ir šių produktų naudojimo atžvilgiu.

Metalų medžiagos turi būti bandomos pagal 1 lentelę laikantis bandymų metodų, nurodytų atitinkamuose Europos standartuose, o jei tokių standartų nėra – laikantis tarptautiniu ar nacionaliniu lygmeniu pripažinto metodo, ir turi atitikti ten nustatytus reikalavimus.

3. Cemento medžiagos

Cemento medžiagos turi būti sudarytos tik iš vieno ar daugiau iš toliau nurodytų elementų:

- a) organinių sudedamųjų dalių, išvardytų Europos sudedamųjų dalių pozityviajame sąrašė, kurį Komisija turi sudaryti pagal 11 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punktą;

- b) organinių sudedamųjų dalių, kurių atžvilgiu neįmanoma, kad konkrečios sudedamosios dalys ir jų reakcijos produktai žmonėms vartoti skirtame vandenyje viršys 0,1 µg/l lygius, arba
- c) neorganinių sudedamųjų dalių.

Cemento pagrindo medžiagos turi būti bandomos pagal 1 lentelę laikantis bandymų metodų, nurodytų atitinkamuose Europos standartuose, o jei tokių standartų nėra – laikantis tarptautiniu ar nacionaliniu lygmeniu pripažinto metodo, ir turi atitikti ten nustatytus reikalavimus. Šiuo tikslu bandymų rezultatai, kiek tai susiję su medžiagų išsiskyrimu, paverčiami lygiais, tikėtinais vandentiekio vandenyje.

4. Emaliai ir keramikos medžiagos

Emaliai ir keramikos medžiagos turi būti sudaryti tik iš pradinių medžiagų, išvardytų Europos junginių pozityviajame sąraše, kurį Komisija turi sudaryti pagal 11 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punktą, atlikusi tų medžiagų sudėtyje panaudotų elementų įvertinimą.

Emalio ir keramikos medžiagos turi būti bandomos pagal 1 lentelę laikantis bandymų metodų, nurodytų atitinkamuose Europos standartuose, o jei tokių standartų nėra – laikantis tarptautiniu ar nacionaliniu lygmeniu pripažinto metodo, ir turi atitikti ten nustatytus reikalavimus. Šiuo tikslu bandymų rezultatai, kiek tai susiję su medžiagų išsiskyrimu, paverčiami lygiais, tikėtinais vandentiekio vandenyje.

5. Medžiagų, naudojamų nereikšminguose ir surinktuose komponentuose vertinimo išimtys

Surinktų gaminių atveju turi būti išsamiai aprašyti nereikšmingi komponentai, dalys ir medžiagos ir atitinkami atlikti jų bandymai. Šiuo tikslu „nereikšmingas“ reiškia poveikio žmonėms vartoti skirtos vandens kokybei lygį, kurio atveju visapusiškas bandymas nebūtinas.

1 lentelė. Su medžiagų tipais susijęs bandymas

Kriterijai	Organinės (žr. 1 pastabą)	Metalo (žr. 2 pastabą)	Cemento	Emaliai ir keramikos medžiagos
Europos pozityvieji sąrašai				
Europos organinių medžiagų pradinių medžiagų pozityvusis sąrašas	X	N	X	N
Europos priimtinių metalo junginių pozityvusis sąrašas	N	X	N	N
Europos cemento medžiagų sudedamųjų dalių pozityvusis sąrašas	N	N	X	N
Europos emalių ir keramikos medžiagų junginių pozityvusis sąrašas	N	N	N	X
Jusliniai bandymai				

Kriterijai	Organinės (žr. 1 pastabą)	Metalo (žr. 2 pastabą)	Cemento	Emaliai ir keramikos medžiagos
Kvapų ir skonis	X	N	X	N
Spalva ir drūmstumas	X	N	X	N
Bendras higienos vertinimas				
Bendrosios organinės anglies išplovimas	X	N	X	N
Likučiai paviršiuje (metalo)	N	X	N	N
Išsiskyrimo bandymas				
Reikšmingi šios direktyvos parametrai	X	X	X	X
I pozityvius sąrašus įtrauktų medžiagų DTK vandentiekio vandenyje	X	N	X (žr. 3 pastabą)	N
Netikėtos medžiagos (GC-MS)	X	N	X (žr. 3 pastabą)	N
Atitiktis sudedamųjų dalių sąrašams	N	X	N	X
Mikrobinės taršos didėjimas	X	N	X (žr. 3 pastabą)	N

N: Nebūtina

DTK vandentiekio vandenyje: didžiausia toleruojama koncentracija vandentiekio vandenyje (arba remiantis ECHA nuomone dėl medžiagos įtraukimo į Europos pozityvųjį sąrašą, arba remiantis Komisijos reglamente (ES) Nr. 10/2011¹ nustatytais konkrečiomis medžiagos išsiskyrimo ribinėmis vertėmis ir atsižvelgiant į 10 % paskirstymo koeficientą bei 2 litrų vandens suvartojimą per dieną)

GC-MS: dujų chromatografija ir masių spektrometrija (atrankinis metodas)

1 pastaba. Konkrečios išimtys nustatomos pagal šio priedo 5 punktą.

2 pastaba. Metalų juslinis bandymas neatliekamas, nes bendrai pripažįstama, kad jeigu laikomasi I priede nustatytų parametrų verčių, juslinių problemų tikimybė mažai tikėtina.

3 pastaba. Priklausomai nuo organinių medžiagų buvimo junginyje.

¹ 2011 m. sausio 14 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 10/2011 dėl plastikinių medžiagų ir gaminių, skirtų liestis su maisto produktais (OL L 12, 2011 1 15, p. 1).

VI PRIEDAS

A dalis

Panaikinama direktyva ir jos vėlesnių pakeitimų sąrašas
(kaip nurodyta 26 straipsnyje)

Tarybos Direktyva 98/83/EB (OL L 330, 1998 12 5, p. 32)	
Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1)	Tik II priedo 29 punktas
Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 596/2009 (OL L 188, 2009 7 18, p. 14)	Tik priedo 2.2 punktas
Komisijos direktyva (ES) 2015/1787 (OL L 260, 2015 10 7, p. 6)	

B dalis

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminai
(kaip nurodyta 26 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas
98/83/EB	2000 m. gruodžio 25 d.
(ES) 2015/1787	2017 m. spalio 27 d.

VII PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 98/83/EB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio 1 punktas	2 straipsnio 1 punktas
2 straipsnio 2 punktas	2 straipsnio 2 punktas
–	2 straipsnio 3–11 punktai
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis
–	3 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 4 dalis
–	3 straipsnio 5 ir 6 dalys
4 straipsnio 1 ir 2 dalys	4 straipsnio 1 ir 2 dalys
–	4 straipsnio 3 dalis
5 straipsnis	5 straipsnis
6 straipsnis	6 straipsnis
–	7 straipsnis
–	8 straipsnis
–	9 straipsnis
–	10 straipsnis
–	11 straipsnis
–	12 straipsnis

Direktyva 98/83/EB	Ši direktyva
7 straipsnio 1 dalis	13 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 2 dalis	13 straipsnio 2 dalies įžanginė dalis
–	13 straipsnio 2 dalies a–e punktai
7 straipsnio 3 dalis	13 straipsnio 3 dalis
7 straipsnio 4 dalis	–
7 straipsnio 5 ir 6 dalys	13 straipsnio 4 ir 5 dalys
–	13 straipsnio 6–8 dalys
8 straipsnio 1 dalis	14 straipsnio 1 dalis
8 straipsnio 2 dalis	14 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
–	14 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
8 straipsnio 3 dalis	14 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
–	14 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
8 straipsnio 4 dalis	14 straipsnio 5 dalis
8 straipsnio 5 dalis	–
8 straipsnio 6 dalis	14 straipsnio 6 dalis
8 straipsnio 7 dalis	14 straipsnio 4 dalies įžanginė dalis ir a punktas
–	14 straipsnio 4 dalies b ir c punktai
9 straipsnio 1 dalies pirmas sakinyss	15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos įžanginė dalis
–	15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–c punktai

Direktyva 98/83/EB	Ši direktyva
9 straipsnio 1 dalies antras sakinys	15 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
9 straipsnio 1 dalies trečias sakinys	15 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
9 straipsnio 2 dalis	–
9 straipsnio 3–6 dalys	15 straipsnio 2–5 dalys
9 straipsnio 7 dalis	18 straipsnio 1 dalies e punktas
9 straipsnio 8 dalis	15 straipsnio 6 dalis
–	16 straipsnis
10 straipsnis	–
11 straipsnis	20 straipsnis
12 straipsnis	22 straipsnis
13 straipsnio 1 dalis	17 straipsnio 1 dalis
–	17 straipsnio 2 ir 3 dalys
13 straipsnio 2–6 dalys	–
–	18 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–d punktai
–	18 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
–	18 straipsnio 2–5 dalys
–	19 straipsnis
–	21 straipsnis
–	23 straipsnis
–	25 straipsnis
14 straipsnis	–

Direktyva 98/83/EB	Ši direktyva
15 straipsnis	–
16 straipsnis	26 straipsnis
17 straipsnis	24 straipsnis
18 straipsnis	27 straipsnis
19 straipsnis	28 straipsnis
I priedo A dalis	I priedo A dalis
I priedo B dalis	I priedo B dalis
I priedo C dalis	I priedo C dalis
–	I priedo D dalis
II priedo A dalies 1 ir 2 punktai	II priedo A dalies 1 ir 2 punktai
II priedo A dalies 3 punktas	–
–	II priedo A dalies 3 punktas
II priedo A dalies 4 punktas	II priedo A dalies 4 punktas
II priedo B dalies 1 punktas	–
II priedo B dalies 2 punktas	II priedo B dalies 1 punktas
II priedo B dalies 3 punktas	II priedo B dalies 2 punktas
II priedo C dalis	II priedo C dalis
II priedo D dalies 1 ir 2 punktai	II priedo D dalies 1 ir 2 punktai
–	II priedo D dalies 3 punktas
II priedo D dalies 3 punktas	II priedo D dalies 4 punktas

Direktyva 98/83/EB	Ši direktyva
III priedo pirma pastraipa	III priedo pirma pastraipa
–	III priedo antra pastraipa
III priedo antra pastraipa	III priedo trečia pastraipa
III priedo A dalies pirma ir antra pastraipos	–
III priedo A dalies trečios pastraipos a–f punktai	III priedo A dalis
III priedo B dalies 1 punkto pirma pastraipa	III priedo B dalies 1 punkto pirma pastraipa
III priedo B dalies 1 punkto antra pastraipa	–
III priedo B dalies 1 punkto trečia pastraipa ir 1 lentelė	III priedo B dalies 1 punkto antra pastraipa ir 1 lentelė
III priedo B dalies 1 punkto 2 lentelė	–
III priedo B dalies 2 punktas	III priedo B dalies 2 punktas
–	III priedo B dalies 3 punktas
IV priedas	–
V priedas	VII priedas
–	IV priedas
–	V priedas
–	VI priedas